

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2023 | cena 20 Kč vč. DPH

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2023

[4] Jak se žije v našich vesnicích. Ptáme se osadních výborů

[8] 500. výročí Kopidlna oslavilo bohatým třídním programem

[11] Letošní léto s tábory sportovní haly bylo opravdu jízda

[17] Deset pytlů a pračka. Příkopy u Mlýnce vydaly své „poklady“

[24] Přijďte si zasportovat na nové multifunkční hřiště u školy

[25] Konec loupežníků v Čechách. Táborníci v Bukvici zápasili s padouchy

[28] Na táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích děti bavil Fantomas

[31] Dub v zámeckém parku neskotlil vítr, ale dřevokazná houba

[36] Místo, kam se mohu vrátet. Irena Obrmajerová vzpomíná na dětství v Mlýnci

[38] V Hilmarově domku v Kopidlně byl nalezen poklad z roku 1931

[40] Kopidlenští modeláři slyšeli českou hymnu na mistrovství světa

Zahájili jsme přípravy k dalším etapám revitalizace náměstí

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych vás opět informoval o dění v našem městě.

Období měsíců července a srpna je obdobím letních prázdnin, ke kterým neodmyslitelně patří také dovolené. Během nich je zapotřebí načerpat nových sil, ať už pro pokračování v zaměstnání, nebo ve škole. Doufám, že jste si tento prázdninový čas všichni dostatečně užili a máte mnoho krásných zážitků.

Za město musím konstatovat, že ani v tomto období se nezhálo. Jak již byla v minulém vydání Kopidlenských listů uvedena nepatrná zmínka, v červnu jsme oslavili pro naše město zásadní jubileum, a to 500 let od udělení erbovní listiny městu. Samotné přípravy této třídní kulturní akce stály mnoho sil. Tímto bych chtěl poděkovat radní Ing. Veronice Žižkové a vedoucí Kulturního a vzdělávacího centra a knihovny Kopidlno Michaela Havelkové za práci, kterou odvedly. Dle zpětné vazby od občanů si dovoluji říct: „Stálo to za to!“ Nesmím opominout ani poděkování chlapům z místního hospodářství, bez kterých by spousta věcí na slavnostech nebyla. Také je třeba poděkovat všem členům našich aktivních spolků, které podstatnou měrou přidaly též ruku k dílu. Více o samotné pořádané akci v dalším článku.

Přípravy revitalizace náměstí a sídliště probíhají

Již v červnu jsme také zahájili tzv. projektové přípravy na studii k plánované akci „Revitalizace náměstí“, a to II. a III. etapy. Hotové práce by nám měly být v nejbližších dnech dodány. Dalším krokem bude seznámit vás, veřejnost, s danými pracemi, které následně předáme projekční kanceláři, a to z důvodu zapracování do výsledné projektové dokumentace. Pevně věřím, že až se budete moci seznámit s danou koncepcí, bude se vám líbit.

Dalšími kroky, které bylo nezbytné udělat, bylo odsouhlasení návrhu studie „Revitalizace sídliště U Cihelny – Kopidlno“. V současné době máme studii předánu a veřejnost s ní seznámíme dne 2. 10. 2023 v hasičské zbrojnici v Kopidlně. Samotná studie vznikla i díky setkání s obyvateli sídliště, kteří si mohli navrhnout, kde a jaké priority na území sídliště preferují. Nejen z této schůzky, ale následně i z elektronické ankety vzešly jisté výstupy, které byly zapracovány do výsledné studie. Ta bude podkladem, podle kterého se bude v budoucích letech sídliště U Cihelny postupně přetvářet. Předpoklad je takový, že každý rok by se zrekonstruovala určitá část, až by se dosáhlo konečného výsledku, na který se nejen obyvatelé sídliště jistě těší.

Situace u Penny a Na Vinici

Určitě vás také zajímá, jak se nadále vyvíjí plánovaná výstavba marketu Penny. Prozatím je vydání územního rozhodnutí pro výstavbu marketu pozastaveno, a to do 31. 12. 2023. Do té doby je zapotřebí dorešit určité nedostatky projektu a rovněž patřičné smluvní závazky. V tuto chvíli je tou zásadní věcí vyřešení toho, kdo bude řádným provozovatelem vodovodního řadu vybudovaného v roce 2005 pod záštitou společnosti Robin Oil, s. r. o. Až se tyto věci narovnají, pevně věřím, že se bude v krocích směřujících k výstavbě samotného marketu pokračovat. Zaznamenal jsem také, že mezi obyvateli se řeší, jak to následně bude v ulici Na Vinici, kde by po výstavbě marketu údajně měla denně projíždět těžká zemědělská technika majitelů dotčených pozemků. Místní, nemusíte se bát. Ano, je pravda, že se o této komunikaci hovoří jako o možné variantě řešení přístupu na zmiňované pozemky, neznamená to však, že by zde následně denně jezdila těžká technika. Výhodou by jistě bylo, že v této souvislosti (pokud se budeme opravdu ubírat tímto směrem) by v této ulici mělo dojít k rekonstrukci stávající silnice. Co se týče související akce „Kanalizace – Kopidlno“, tzv. rozšíření kanalizace v jižní části města, budoucí zhotovitel je vysoutěžen a schválen zastupitelstvem města. Stále ale čekáme na zmiňované dorešení smluvních závazků, než přistoupíme k podpisu smlouvy se zhotovitelem, který následně kanalizaci vybuduje.

Kanalizace, osvětlení, chodníky

Co se týče akce „Kanalizace Pševs–Drahoraz“, stavba probíhá nadále dle plánovaného harmonogramu. Někaké komplikace se sice čas od času objeví, ale to se zkrátka u realizační obdobného charakteru stává. Snažíme se ale tyto záležitosti vyřešit vždy ku prospěchu města a spokojenosti místních obyvatel.

Další významnou akci v tomto roce je „Rekonstrukce veřejného osvětlení v ulicích Husova, Na Sklípku a Na Vinici“. S radostí vám mohu sdělit, že tato akce je již zrealizována. Čekáme nyní jen na potřebné revize, geodetické zaměření atd. Tímto bych chtěl vyzdvihnout chlapy z místního hospodářství, pochválit je za skvěle odvedenou práci a zároveň jim také veřejně poděkovat. Z důvodu nevlídného počasí a kolize s druhou montážní firmou, která u nás pro ČEZ, a. s., realizuje pokládku kabelů nízkého napětí do země, se nám však realizace této akce oproti plánovanému harmonogramu prací trochu posunula. To mělo bohužel vliv na zahájení další akce, a to „Rekonstrukce chodníků na sídlišti“, která oproti avizovanému srpnu započala zhruba o měsíc později. My jsme ale rádi, že i přesto můžeme dostát svým závazkům a letos na sídlišti rekonstrukci chodníků opravdu zrealizujeme. S tím souvisí ještě jeden dotaz, který jsem obdržel. Při této rekonstrukci se realizuje středová část chodníků, k opravě chodníků za bytovkami přistoupíme v další etapě. Na tomto místě bych se chtěl ještě obyvatelům sídliště omluvit za případné problémy vyvolané touto realizací a požádat o trpělivost. Děkuji.

Start roku s novým ředitelem

Kromě výše uvedeného nás o prázdninách pěkně zaměstnala ještě jedna velmi důležitá záležitost. V květnu podal výpověď pan Mgr. Pavel Berný, ředitel ZŠ a MŠ Kopidlna. Byli jsme si vědomi toho, že musíme okamžitě jednat, abychom vše zvládli tak, že nový školní rok bude zahájen pod vedením nového ředitele či ředitelky. Požádal jsem o radu Českou školní inspekci, abychom věděli, jak správně postupovat. Postupovali jsme dle patřičné vyhlášky o náležitostech konkursního řízení a konkursních komisích. Ve své podstatě je to proces, který má své termínové náležitosti a své lhůty. Naštěstí se nám vše podařilo termínově dobře skloubit. Do výběrového řízení se nakonec přihlásil pouze jeden uchazeč, který zároveň v konkurzním řízení a pohovoru obstál. Následně byl radou města jmenován do své funkce, a tak se s účinností od 22. 8. 2023 stal ředitelem Základní školy a Mateřské školy Kopidlna, p. o., pan Mgr. Roman Kotlář. Chtěl bych mu touto cestou popřát mnoho sil, jistě jich bude zapotřebí.

Znovuotevření lékárny

Co se týče občanské vybavenosti města, mám opravdu velkou radost, že se po takové době povedlo znovu otevřít lékárnu. Lékárna je otevřena pod záštitou společnosti Lékárna

TRIO. Nadále však budeme shánět lékárníka s magisterským vzděláním, neboť nyní máme příslibenou výpomoc na určité období. Co se zatím bohužel nedaří, je sehnat zubního lékaře. Věřím, že se i v tomto směru na nás usměje štěstí.

Závěrem bych vám chtěl popřát mnoho štěstí a zdraví.

Váš starosta Karel Žižka
(mezititulky KL)

Největší a nejnákladnější investiční akcí je projekt „Kanalizace Pševs–Drahoraz“, který nadále probíhá, a v letošním roce je předpoklad investice v celkové výši 30 milionů Kč, a to z toho důvodu, aby byl vyčerpán příspěvek z MZe. V současné době je udělaná část od Drahoraze, s protlakem pod komunikací 1/32, dále je prováděna část směrem ke starému mlýnu, kde byla kolize s kabelem elektrického vedení. Další kolize je u vodoteče pod komunikací 1/32, kde jde vedení nové kanalizace v trase zatrubnění potoka, což s sebou přinese vícenáklady na provedení díla. Je hotový protlak pod potokem a přípravek výtlačková šachta do Kopidlna. Celou akci bedlivě sledujeme a ve spolupráci s technickým dozorem stavby a pracovníky VOS se řeší případné vzniklé problémy. V měsíci červenci došlo k opakovanému propadu komunikace v Drahorazi, což bylo firmou Stavitelství Řehoř ihned po zjištění nebo nahlášení opraveno. Hloubka je místy až šest a půl metru, z tohoto důvodu celou akci komplikuje i spodní voda.

Jaroslav Mikule

Realizace rekonstrukce veřejného osvětlení v ulicích Husova, Na Sklípku a Na Vinici byla ukončena v na konci srpna. Byly instalovány, zprovozněny a seřizeny světelné body v ulicích Husova, Na Sklípku a Na Vinici, dále pak na silnici směrem do Cholenic. Kompletní stavební činnost jsme prováděli ve vlastní režii pracovníky místního hospodářství, a tím pádem i s velkou úsporou finančních prostředků města. V současné době se zpracovává dokumentace skutečného provedení stavby a bude probíhat revize elektrických zařízení a následně bude požádáno o kolaudaci.

Jaroslav Mikule

Zastupitelstvo města i osadní výbory vesnic se obměnily

Zastupitelstvo města Kopidlno

Během necelého roku po komunálních volbách došlo ke změnám ve složení zastupitelstva.

V březnu (24. 3. 2023) odstoupil z funkce člena zastupitelstva Ing. Josef Tábor-ský a na jeho místo nastoupila Mgr. Ivana Pekárková. Ing. Tábor-ský kandidoval za volební stranu Česká strana sociálně demokratická a z téže volební strany je Mgr. Pekárková.

V červnu (23. 6. 2023) se funkce členky zastupitelstva vzdala Ing. Petra Albrechtová a místo ní nastoupil Martin Zeman. Ing. Albrechtová byla z volební strany Kopidlno 2022, šance na změnu, rozvoj a lepší budoucnost a z této volební strany je i M. Zeman.

Mandát zastupitele obce může zaniknout různými způsoby, v praxi je nejčastější rezignace, která musí být písemná a doručena starostovi a nelze ji vzít zpět.

V případě zániku mandátu člena zastupitelstva nastupuje náhradník z téže volební strany, ze které byl původní zastupitel, a to hned následujícím dnem. Všichni kandidáti, kteří nebyli zvoleni do zastupitelstva, se stávají náhradníky; jejich pořadí vychází z výsledků voleb (většinou je to pořadí, v jakém byli uvedeni na kandidátní listině).

Pokud by někdo kandidoval jako nezávislý kandidát (jednotlivec), náhradníka nemá a mandát zůstane prázdný do konce volebního období. V Kopidlně takové kan-

didáty nemíváme, v malých obcích je to však běžné. V Kopidlen-ských listech i jinde jsem mnohokrát psala, že zákonem stanovený výpočet pro přidělování mandátů je pro jednotlivé nezávislé kandidáty velmi nevýhodný (s výjimkou – pokud by v obci kandidovali všichni jako nezávislí kandidáti).

Výsledky voleb jsou pro všechny zájemce přístupné na webu Českého statistického úřadu www.volby.cz.

Osadní výbory místních částí

Ani naše osadní výbory neprošly prvním rokem své existence bez změn. Přesněji řečeno některé. Osadní výbory byly zastupitelstvem zřízeny v listopadu 2022; při určování jejich členů se vycházelo z výsledků anket uspořádaných při komunálních volbách a do funkcí předsedkyň osadních výborů byly zvoleny osoby osadními výbory doporučené. Letos v únoru odstoupila jedna členka OV Drahoraz a byla nahrazena novým členem a v dubnu byl na žádost OV Drahoraz změněn počet jeho členů a byla zvolena nová předsedkyně. Ke změnám v osadním výboru Mlýnec došlo v posledních měsících – předsedkyně v červnu odstoupila ze své funkce předsedkyně i z funkce členky OV, proto byla v září určena nová členka a zvolena nová předsedkyně.

Všechny změny ve složení osadních výborů jsou připravovány podle výsledků

anket a podle doporučení osadních výborů. Pro úplnost musím dodat, že vždy byly osloveny osoby podle pořadí ve výsledcích anket, ale někteří se nechtěli členy osadních výborů stát.

Podobně jako redakční rada Kopidlen-ských listů oslovila loni po volbách všechny zastupitele, oslovila letos i všechny předsedkyně osadních výborů. Oslovení znělo: *Nejprve prosíme o krátké představení vašeho současného osadního výboru. Scházíte se nějak pravidelně k jednání, nebo spíš příležitostně podle potřeby? Co nejčastěji řešíte? Jak funguje spolupráce mezi vámi a příslušnými představiteli a pracovníky města? Máte nějaký plán, čeho byste ve své vsi chtěli dosáhnout během aktuálního čtyřletého funkčního období? Ať už vlastními silami, nebo intervencí u vedení města. Co vaši vesnici charakterizuje, jaký je zhruba podíl místních obyvatel a rekreantů, jaké má tradice a typické akce během roku a jak hodnotíte sousedské vztahy a místní život obecně? Jaké přednosti podle vás má život ve vaší vesnici a co obyvatelé naopak nejvíce pálí? Co vám chybí a co byste si na vsi přáli? Zajímají nás i „nereálná“ přání, bez ohledu na to, jestli je lze v dohledné budoucnosti naplnit. Zkrátka jak byste svoji vesnici viděli, kdyby mohla být ideální.*

Výsledek snažení redakční rady i osadních výborů najdete na následujících stránkách.

Lenka Kropáčková

Drahoraz

Pomohlo by nám odkoupení hřiště a vybudování obecního zázemí

Nově zvolený OV Drahoraz začínal se šesti členy. V dubnu odstoupila ze zdravotních důvodů předsedkyně paní L. Spáčilová. Zůstalo nás pět. Předsedkyně paní Fikarová Hana, zástupce pan Honzík Jan, pokladník pan Vích Petr, dále pan Adamec Zdeněk a pan Ponocný Robert.

Všechny schůzky jsou závislé na směnování členů výboru. Scházíme se nepravidelně podle potřeby, ale i tak od jara těch schůzek nebylo málo. Projednávali jsme přípravu každé akce. V březnu to bylo „Velikonoční tvořeníčko“, potom „Čarodějnice“, v červnu Sousedské posezení s programem pro děti a 26. 8. „Setkání na konci prázdnin“.

Dále se od začátku roku řeší akce „rybníček“. V lednu jsme se sešli na pořezení porostu a vyčištění prostoru okolo rybníčku a odvoz větví. Nyní i na vysekání dna.

Zapojíme se do akce „Uklidíme Kopidlen-sko“ a začneme sběrem odpadků (střepů, plechovek) ze dna rybníčku a okolí podle silnice po celé obci.

Čeho bychom chtěli dosáhnout během čtyřletého období?

1) Dokončit za pomoci města práce na rybníčku a jeho okolí přeměnit na místo, kde by se mohli sejít spoluobčané, posedět, popovídat, vzít děti na procházku, udělat ohýnek atd. a tak utužovat sousedské vztahy.

2) Dále vybudovat WC ve volební místnosti, kde se scházíme na schůzky a pak také na Vánoce, když už venku je sychravo.

3) Chybí nám osvětlení „křížku“, kde o Vánocích svítí nejen stromček, ale i krásný betlém.

4) Také veřejné osvětlení chybí podél silnice k hlavní silnici do Pševse. Kdo musí k autobusu nebo vlaku za tmy, tak to je opravdu jako stezka odvahy. Chodník by řešil větší bezpečnost chodců. Děti k autobusu do školy musí po vozovce. Skvělá by byla i cyklostezka ze Pševse do Kopidlno.

5) Chtěli bychom apelovat na oplocení hřbitova, které je v havarijním stavu. Po vy-

kácení tújí padající plot není ozdobou a po-všimne si ho každý, kdo třeba jen projíždí naší obcí.

Také historická zvonice by si zasloužila opravu.

Hřiště je dějištěm všech našich akcí, pomohlo by nám jeho odkoupení od církve a vybudování obecního zázemí.

Podíl obyvatel a rekreantů je v procentech asi 90:10 pro místní.

Známost historickou zajímavostí Drahorazi je kostel sv. Petra a Pavla z r. 1294, který ukrývá boží hrob, jenž byl vystaven podle jeruzalémského vzoru.

Největší předností je klid a přátelská atmosféra. Osadní výbor se aktivně snaží vymýšlet a realizovat společenské akce, na kterých se můžeme všichni sejít a pobavit. Hlavně proto, že u nás není jiná možnost kulturního ani společenského vyžití. Což považujeme za velký nedostatek.

Za osadní výbor Drahoraz Hana Fikarová

Ledkov

Mini prostor pro společné setkávání by byl fajn

Tři členové osadního výboru se nescházíme pravidelně, záležitosti řešíme společnými silami, pokud se vyskytne něco k řešení. Vzájemná spolupráce mezi „městem“ funguje dobře.

Probouzíme se z šoku, že nám opravdu po/teče vodovodní voda. Uvidíme, jaké dopady bude mít tento fakt na obydlenost naší obce.

Stálých obyvatel bohužel mnoho nemá-

me, ale naše rekreaty máme moc rádi. Jsou to mimo jiné skvělí houbaři. Jsme bez tradic, ale třeba se něco vyvrbí.

Máme se tu skvěle s fajn sousedy, co víc chtít? Za sebe osobně jsem napjatá, jestli nám teď po zapojení vodovodu budou přibývat noví spoluobytelé. Ráda bych kolem staré hasičárny vytvořila „sousedský prostor“. Z vyprávění znám věhlas ledkovské hospody... Mini prostor pro společné setká-

vání by byl fajn. Ze soudku úplného sci-fi si představuji propojení Ledkova a Kopidlno bezpečnou cyklistickou stezkou. Budeme ji, nicméně, pevně doufám, potřebovat. Nejraději bych na noc zhasínala lampy, ať je dobré „světlo“ na pozorování hvězd. Budoucnost se bez toho neobejde, mám tušení. A to nejen proto, abychom dobře viděli na hvězdy.

Helena Švermová, předsedkyně osadního výboru Ledkov

Mlýnec

Voda v mnoha studních převážně v letních měsících mizí

Složení osadního výboru v Mlýnci je po loňských volbách následující: Helena Lambertová, Miloš Kubánek, Luděk Lhoták, Radek Svoboda, Hana Lhotáková – předsedkyně.

Osadní výbor se schází nepravidelně, spíše podle aktuálních potřeb. Nyní jsme řešili stávající hydrogeologický vrt na návsi, který jsme chtěli zachovat. Naši žádosti bohužel nemůže město vyhovět, protože by tím porušilo podmínky SFŽP a muselo by vrátit dotaci ve výši 294.843 Kč. Chtěli bychom

dosáhnout pitné vody v Mlýnci. Sice je zažádáno o vodovod do Mlýnce, který bude doveden z Břistve, je to ovšem běh na dlouhou trať. Voda v mnoha studních převážně v letních měsících mizí, a obyvatelé tak nemají vodu ani na provoz domácností.

Dále chceme revitalizovat veřejnou zeleň – dosázet chybějící lípy podél silnice, javory na hřbitově a na cestě k vlakové zastávce a obnovit „parčík“ uvnitř vsi. Dále na zahradě bývalé školy vysázet ovocné stromy.

Ve Mlýnci máme 80 trvale žijících obyva-

tel. Chalupáři, kteří zůstávají věrni naší „Mlejnici“, jsou pro nás velkým přínosem. Většina z nich se i ráda zapojuje do akcí, které se zde v průběhu roku konají. Bez nich by to kolikrát ani nešlo. Například při výlovu rybníka Zrcadlo a tradičním obálení kapříků se hodí opravdu každá ruka. ;)

Život na vesnici má samozřejmě své klady i zápory. Je zde klid, všude kolem lesy, rybníky a prostě příroda, v jejímž souladu se snažíme žít.

Za osadní výbor Mlýnec Hana Lhotáková

Pševes

Nejčastěji řešíme plánování akcí, hlášení poruch nebo jiných nedostatků a pořádek

Osadní výbor Pševes je pro aktuální volební období složen z pěti členů, z nichž dva jsou úplní nováčci a tři členové mají zkušenosti z minulých osadních výborů. Co se týče věku, profese či zkušeností, je složení výboru pestré, což vnímám velmi pozitivně. Při plánování kulturních akcí nebo rozvoje obce je tak brán ohled na potřeby různých skupin obyvatel. Osadní výbor se osobně schází podle potřeby. Intenzivněji pracujeme on-line. Založili jsme skupinu, ve které průběžně sdílíme svoje postřehy, nápady nebo řešíme, co je potřeba. Je to rychlý a efektivní způsob komunikace. Nejčastěji řešíme plánování akcí, hlášení poruch nebo jiných nedostatků a pořádek. Lidé se mohou obracet na kteréhokoli člena OV, ke kterému mají důvěru. Pro ty, kteří nechtějí komunikovat osobně a mají potřebu se k něčemu vyjádřit, byla na hasičskou zbrojnici nainstalována schránka na podněty.

Spolupráce s městem je výborná, což nám novým členům přijde samozřejmě, ti

zkušenější byli z počátku spolupráce mile překvapení. Jsme v kontaktu jak s vedením města, tak s pracovníky jednotlivých odborů. Za posledních pár měsíců vzniklo ve vsi estetičtější místo pro kontejnery na tříděný odpad. V hasičské zbrojnici, kterou využíváme při pořádání akcí, se poprvé od její výstavby malovalo, byl instalován bojler na teplou vodu a vedle zbrojnice vyrostl nový dřevník. Momentálně u nás probíhá stavba kanalizace. Během aktuálního funkčního období bychom rádi, ve spolupráci s městem, vybudovali dětské a sportovní hřiště, vysadili novou zeleň, instalovali lavičky, vytvořili odpočinkové zóny, vybudovali sociální zařízení v hasičské zbrojnici a pevně věříme, že se povede také realizace cyklostezky Pševes–Kopidlno.

Mnoho lidí zná Pševes pouze při projíždění hlavní silnicí a jsou často překvapení, jak pěkné místo se nachází pod ní. V obci trvale žije přibližně 160 obyvatel. Podíl místních obyvatel a rekreatů je zhruba 50:50. V mi-

nulosti se zde konala jedna až dvě akce za rok. Tradičně, vždy předposlední víkend v srpnu, se u nás koná Zatoulaný dětský den a sousedské posezení. Letos jsme naplánovali sedm akcí.

A jak hodnotím sousedské vztahy a místní život obecně? Na tuto otázku nedokážu odpovědět, protože vnímání těchto věcí je velmi individuální. Co může přinášet spokojenost jednomu, nemusí přinášet tomu druhému. Již delší dobu nám schází obchod s potravinami, a to především obyvatelům, kteří nejsou mobilní. To v současné době částečně vyřešila pojízdna prodejna, která k nám dojíždí dvakrát v týdnu. Předností naší vesnice je, že leží obklopená krásnou přírodou, v blízkosti města, s relativně dobrým vlakovým a autobusovým spojením. Přála bych si, aby se naše vesnice dále rozvíjela tak, aby si zde každý našel to svoje.

Bc. Eva Novotná, předsedkyně osadního výboru Pševes

Revitalizace rybníka v Drahorazi

V měsíci únoru začala revitalizace rybníka v Drahorazi, vyplývající z požadavku obyvatelů obce. Průběžně došlo k vybagrování, osazení rybníka novým čepem a následně začistištění okolí rybníka. Nyní následuje osetí travou a instalace výdřevy do čepu.

Jaroslav Mikule

Vodovod v Ledkově se stal skutečností

Práce na vodovodu Ledkov byly ukončeny a dne 17. 7. 2023 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby. V současné době dochází k uzavírání smluv na nová odběrná místa a osazení vodoměrem od společnosti VOS, a. s., Jičín. Nyní již nic nebrání užívání vodovodu ke spokojenosti občanů Ledkova.

Jaroslav Mikule

S odpady už jen do Lipové ulice. Starý sběrný dvůr uzavřen

Podle zákona o odpadech má obec povinnost stanovit systém nakládání s komunálním odpadem. Tento systém určuje místa pro odkládání komunálního odpadu a místa pro oddělené soustředování komunálního odpadu. Jedná se o tento odpad: směsný a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, jedlé oleje a tuky, objemný odpad, zejména matrace a nábytek. Město Kopidlno v rámci služby pro výrobce nakládá s těmito výrobky s ukončenou životností: elektrozařízení, pneumatiky, baterie a akumulátory.

Zastupitelstvo města Kopidlno na svém zasedání 13. 9. 2023 vydalo novou obecně závaznou vyhlášku o stanovení obecního systému odpadového hospodářství. Vydáním této vyhlášky se ruší obecně závazná vyhláška č. 1/2021 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství ze dne 14. 12. 2021. Důvodem vydání nové vyhlášky je nové sběrné místo v Kopidlně v Lipové ulici pro odkládání velkoobjemového odpadu, nebezpečného odpadu, bioodpadu, papíru, plastů, vyřazených elektrozařízení, baterií, akumulátorů, pneumatik, zeminy a kamení. Provoz sběrného dvora Na Osouši byl ukončen. Občané města Kopidlno a jeho částí mají možnost odevzdávat komunální odpady na nové sběrné místo v Lipové ulici celoročně a zdarma. Občané se prokazují občanským průkazem.

Provozní doba je v úterý od 15:00 hod. do 16:30 hod. a v sobotu od 8:00 hod. do 11:30 hod. Od začátku provozu sběrného místa, tedy od poloviny března do konce srpna, bylo přijato a odstraněno 41,14 t velkoobjemového odpadu.

Monika Kovářová

Oceňuji, že se po delší době některé věci daly do pohybu

Ptáme se nových zastupitelů: odpovídá Martin Zeman

Můžete se čtenářům Kopidlenských listů stručně představit? Pokud se podíváte na současné Kopidlno (a připojené vesnice), vidíte dobré místo k životu? Co na něm můžete ocenit, a v čem by se naopak mělo změnit? Na co by se podle vás mělo zaměřit nové vedení města v následujících třech letech přednostně? (kl)

Vážení čtenáři, dovoluji mi se v krátkosti představit. Jmenuji se Martin Zeman, ženatý, 47 let, dvě děti. Pracuji jako obchodní

zástupce u firmy StanleyBlackDecker. Mým druhým zaměstnáním, nebo spíše koníčkem je čištění interiérů vozů. Ve volných chvílích se věnuji trénování zdejší starší fotbalové přípravy a nikdy nekončící rekonstrukci našeho bydlení.

Na otázku, jestli zde vidím dobré místo k životu, mohu odpovědět, že ano. Oceňuji, že se po delší době některé věci daly do pohybu, jako například rekonstrukce školy, částečná rekonstrukce náměstí apod. Je nezbytně nutné, abychom neusnuli na vav-

řínech a intenzivně pracovali na dalších projektech k rozvoji města, jako je rekonstrukce zbývajících částí náměstí, úprava sídliště, cyklostezka aj. Je důležité též komunikovat s obyvateli a naslouchat jejich potřebám.

Jsem rád, že se mohu nyní jako jeden ze zastupitelů podílet na zkvalitnění života v našem městě.

*Martin Zeman,
zastupitel za KOPIDLNO 2022,
šance na změnu, rozvoj a lepší budoucnost*

Rozloučení s prázdninami: nejvíc táhla obří skluzavka a ukázaly se i kozy

Rozloučení s prázdninami se konalo 2. 9. 2023, tentokrát v areálu zimního stadionu. Pro děti jsme připravili pestrý program. Zahájili jsme vystoupením s kozami, které bylo velmi zajímavé. Kozy nám zacvičily, zatančily, a dokonce se dokázaly projít po autě. Po skončení vystoupení měly děti ještě možnost si je pohladit, projít se s nimi a také si zkusit nějaké základní povely. Na pódium pak nastoupil kouzelník Táda, který děti nejen pobavil, ale také tak trochu očaroval. Předvedl celou řadu triků, u některých mu děti asistovaly.

Po celé odpoledne mohly děti tvořit – vykreslovat krásné dřevěné výřezy, které jsme pro ně díky podpoře MAS Otevřené zahrady Jičínska připravili. A co by to bylo za akci bez malování na obličej? O to se tentokrát posta-

rala naše kolegyně Katka Lánská a myslím, že profesionálům v tomto oboru může smět konkurovat. Obrázky byly prostě úžasné. Největší úspěch ale nejspíš sklidila obří nafukovací skluzavka, za jejíž zapůjčení moc děkujeme paní Růžičkové. Děti se na ní skutečně vyřádily. A komu při tom vyhládlo, mohl využít jednak výborné občerstvení z kavárny Mlsná zrzka nebo si mohl opéct na ohýnku párky.

Myslím, že akce se celkově velmi povedla, počasí nám přálo, takže jsme si mohli užít pohodové odpoledne. Za pomoc bych ještě ráda poděkovala Táně a Slávovi, kteří nám chodí pomáhat na téměř všechny akce, Lucce Macháčkové, Alešovi Jančovi a v neposlední řadě také dámám z Českého červeného kříže.

Veronika Žižková

500. výročí Kopidlna oslavilo bohatým třídením programem

Letošní Kopidlenké slavnosti byly ve znamení oslav významného výročí 500 let od udělení erbovní listiny městu. Naším cílem bylo uspořádat takové oslavy, které navštíví co možná nejvíce lidí, ať již kopidlenských, nebo ze širokého okolí, a to napříč všemi věkovými generacemi. Tomu jsme se samozřejmě snažili přizpůsobit i program.

Oslavy probíhaly o víkend 16.–18. 6. 2023, tedy od pátku do neděle. Pro spolupráci na organizaci jsme oslovili i Střední zahradnickou školu v Kopidlně, Regionální muzeum a galerii v Jičíně a samozřejmě místní spolky. Od takové spolupráce jsme očekávali nejen pestřejší program, ale především prohloubení vztahů mezi všemi zúčastněnými. Všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravách a hladkém průběhu, patří velké poděkování.

Jelikož se jednalo o oslavy tak zásadního jubilea, pojali jsme je oproti běžným letům trochu netradičně. V pátek odpoledne jsme program zahájili v zámeckém parku, kam jsme se aspoň na chvíli snažili vrátit kus života tak, jak se žil dříve. Proběhlo divadelní představení k udělení erbovní listiny města, krásné tanečnice nám zatančily dobové tance, šermíři celou atmosféru dokreslili peprnými souboji. Nesměly chybět ani děti ze ZŠ a MŠ Kopidlna, které si připravily celé pásmo různých vystoupení. Zvláštní poděkování patří panu Šourkovi, paní Hladíkové

a paní Novotné, učitelům ze zahradnické školy, kteří nám zahráli vtipnou scénku a všechny přítomné úžasně pobavili. Páteční program byl završen kouzelným ohňostrojem nad rybníkem.

V sobotu jsme program odstartovali již v dopoledních hodinách, a to prezentací jednotlivých spolků a také dnem otevřených dveří v ZŠ a MŠ Kopidlna. Pokračoval také program v areálu zámeckého parku, který však byl v režii Střední zahradnické školy. My jsme navázali odpoledním programem na hlavním pódiu v areálu zimního stadionu. Začátek programu již tradičně patřil dětem, opět vystoupily děti ze ZŠ a MŠ Kopidlna a následně nejen vystupující děti přijel potěšit Wiki se svou diskotékou a zmrzlinovou show. Na něj navázal program pro starší, s dechovkou vystoupil pan Helán a paní Květa Navrátilová, rodáčka z Kopidlna. Tady si dokonce někteří zatančili a do kola vytáhli i pana starostu. Poté jsme pokračovali vystoupením Lucie Trešňákové, která nám velmi autentickým hlasem připomněla ty nejznámější písničky Ivety Bartošové. A než se nám nachystala Tereza Mašková jako hlavní vystupující zpěvačka, pobavili jsme se s jedlíky v soutěži pojídání lívanců. Myslím, že nejvíce se bavili samotní jedlíci. :) Celý program uzavřela kapela Fanda a jeho banda. Čekání na její vystoupení nám zkrátila skupina

Postrpoi se svou ohňovou show. Ta byla dle ohlasů skutečně famózní. Po celé odpoledne souběžně s výše uvedeným programem probíhaly další doplňkové aktivity. Pro mladší generace byli nejlákavější parkouristi v PARKOUR zóně Improve Yourself, kteří předváděli různé triky, nad kterými se mnohdy tajil dech. Nechyběly prodejní stánky s tematickým sortimentem, aktivity pro děti v podobě malování na obličej a tvořivých dílniček, ale také Tajuplný svět podivuhodných her Jiřího Šebesty, kde se zabavili ti nejmenší.

Celé oslavy jsme završili v neděli koncertem v kostele sv. Jakuba Většího. O zážitek se postaral Dvořákův festival a HUDEBNÍ KLENOTY BROUMOVSKÉHO KLÁŠTERA. Třešničkou na dortu bylo pak zasazení pamětního stromu u sochy T. G. Masaryka před budovou základní školy.

Po celou dobu oslav a následně i celé prázdniny probíhala výstava historických předmětů, které jsme ve spolupráci s Regionálním muzeem v Jičíně vybrali, abychom jejich historickou hodnotou mohli ukázat významnost celého výročí.

Věřím, že z výše uvedeného vyplývá, že program oslav byl velmi bohatý. To jsme si mohli dovolit i díky získané dotaci ve výši 150 000,- z Královéhradeckého kraje.

Veronika Žižková

Léto s tábory sportovní haly bylo opravdu jízda

Slíbila jsem, že vymyslím pro tento rok něco nového. A vymyslela. S našimi dětmi jsme už čtvrtý rok prožili léto plné výletů, smíchu, veselých zážitků, nových kamarádství, trochu slziček, naštěstí jenom u odřených kolínek. Kde jsme to letos vlastně všude byli? Na Kamensku u rybářů už máme přechodné bydliště, tam prostě nemůžeme chybět. Letos jsme je navštívili zase dvakrát a pokaždé se vydařily úlovky, vzduchovka, došlo i na lodičku, a protože bylo vedro, nechyběla ani koupáčka. Asi se opakujeme, ale zase to bylo luxusní. Janičce a statečným pomocníkům velké díky za výbornou kuchyni.

Také řidič autobusu směr Údrnice už se tolik nedivil, když jsme do autobusu „ládovali“ asi 40 dětí.

U Verčí na konících jsme letos začínali, zvládli jsme to i s deštěm, a protože má Verunka velikánskou halu, bylo vše pod střechou a děti si krásně zajezdily na konících. Také velké díky do Údrnic.

Koloběžky na Malé Skále už jsme vy-

zkoušeli v loňských táborech a chtěli jsme znovu. Je to krásná projížďka, bezpečná pro takovou kopu dětí, a hlavně v krásném prostředí podél břehů řeky Jizery.

Koloběžek bylo dost, malých, středních i velkých, a všichni šťastně dojeli z Doláněk na Malou Skálu. Po obědě zkouška teploty vody v řece a další krásný den za námi.

S panem Milošem Zemanem na Prachově je vždy krásně. Také letos se nás ujal už na zastávce vlaku v Jinolicích a prošel s námi nádherná zákoutí a chodby Prachovských skal, které nám ve velkém vedru poskytly krásný úkryt. Na hotelu Skalní město už nás také znají a špagety opět neměly chybu. Některé výlety se prostě musí opakovat. Jako třeba lanový park Ostružno, kde si děti vyzkouší lezení s jištěním. Některé už to měly jako procházku parkem a stihly celý okruh několikrát. Šikovné jsme měli děti. Protože nás zatím nenapadá jiná bezpečná trasa na výlet na kolech než Bučický mlýn, dojeli jsme tam s dětmi zase každý pátek po přespání na hale. Krásná projížďka prodlou-

žená o výšlap na naučnou stezku Holské rybníky v Rožďalovicích a výborný oběd.

A teď už několik slibovaných novinek: Hned v prvním turnusu jsme navštívili skanzen Botanicus v Ostré nad Labem. Krásné místo, kde si děti za zakoupené groše mohly vyzkoušet tradiční řemesla, vyrobit si náramky, provazy, vyzkoušet řezbářství, výrobu papíru, drátkování. Součástí skanzenu je nádherná, obrovská zahrada plná bylinek, zeleniny, ovocných stromů a krásných odpadkových zákoutí. Moc se nám tam líbilo.

Stejně tak byla krásná návštěva na farmě Kamenné zboží. Paní majitelka nám nejprve pověděla o tom, jaká zvířata na farmě chová, jakým účelům, ukázala, jak se o kravičky a telátka pečuje, a s těmi nejmenšími navázaly děti přímý kontakt. Lehce oslintaní jsme se přesunuli do Poděbrad na oběd a pak na záchrannou stanici Huslík. Paní včelařka nás zavedla do tajů péče o včely, oblékla do včelích oblečků a vzala přímo mezi úly. Všechno dopadlo dobře, bez jediného štípnutí, děti se opravdu chovaly s respektem k tomuto ušlechtilému hmyzu.

Janské Lázně se nám v minulosti zdály poměrně daleko, ale letos jsme tu stezku korunami stromů už museli zařadit. Je tam krásně. Jednu partu sice zastihla na vyhlídce přeháňka, ale sluníčko nás za chvíli vysušilo a mohli jsme ještě vyzkoušet dětské hřiště. Je krásné podívat se na svět z výšky, kde končí koruny stoletých stromů.

Do třetího turnusu jsme trochu narychlo zařadili výlet na minigolf do Oseku u Dolního Bousova. V pondělí je sice zavírací den, ale to pro nás z Kopidlna neplatí. Pan majitel nás přijal, celé hřiště bylo jenom naše a také doporučujeme, moc jsme si to užili. Krásné minigolfově hřiště o 18 jamkách nás zabavilo na celý den. Vydařený den.

Kutnou Horu jsme opakovali z minulého roku, ale přidali jsme návštěvu stříbrných

dolů přímo v historickém centru Kutné Hory. Nic pro strašpytlíky, pěkně obléknout farácí oblek, helmu a hurá do podzemí. Cestičky jsou tak úzké a nízké, že jsme myslím byli všichni rádi, že vidíme světlo na konci chodby. Hodinu a půl se naši malí permoníci procházeli v kutnohorském podzemí a nevěřili tomu, že se tam kdysi opravdu pracovalo.

Dvakrát nás také ve čtvrtek navečer navštívili manželé Novotní se svými belgickými ovčáky a mohli jsme si prohlédnout výcvik pejsků. Malá štěňátka jsme mohli pomazlit. Krásné ukázky, moc děkujeme.

Poslední přespávací večer nám přišla zahrát písničky na dobrou noc Martička Detková, moc děkujeme, bylo to neplánované a o to povedenější.

Takových krásných míst v okolí máme, ještě že mě ty děti berou s sebou. :)

Pobytový tábor Rudolfov

Další slibovanou novinkou byl pobytový tábor. Tak jsme ho prostě uspořádali. Penzion Rudolf je v obci Rudolfov v Jizerských horách, jenom malý kousek od Bedřichova. Zoologická zahrada v Liberci je odsud, co by kamenem dohodil, a základ pro „pobyťák“ byl hotov. Zbývalo nalákat děti, které se nebojí delšího přespání. Hned od začátku byla dvacítká dětí připravená na naši pobytovou premiéru a já jsem pomalu dostávala větší a větší strach, jestli se tam dětem bude líbit, jestli je zvládnou zabavit a jestli nebude lepší čtvrtý příměstský tábor. Nebyl. Sešla se výborná parta dětí ve věku od 5 do 13 let, dospěláci také vytvořili krásnou partu a pět dní deštivých i sluníčkových jsme si náležitě užili.

V neděli nás přivítal majitel penzionu pan Honza s dcerou Jasmínkou, která nám jako

budoucí pedagožka pomáhala s programem. Připravili jsme táborovou hru „Ještěd 2023“. Jednotlivými soutěžemi se děti, rozdělené do tří družstev, postupně šplhaly na Ještěd na plakátu. V deštivých dnech jsme navštívili i Qlandii v Liberci, což je bezedná studnice zajímavostí všeho druhu. Další den přišla na řadu Tasmanie Liberec, počasi se trochu vylepšovalo, takže jsme do Liberce došli pěšky. 4 km z kopečka do Liberce, ale potom do stejného kopečka zase zpátky na penzion. Vyběhli jsme to jako nic a ve čtvrtek znovu, stejná cesta vedla do zoo. Tu jsme si opravdu užili se sluníčkem a v pátek přišel závěrečný výšlap na Ještěd. Trochu jsem zapomněla, že cesta pod lanovkou není úplnou procházkou, ale prudká kamenitá trasa. Děti i vedoucí trochu vyhrožovali, že už se mnou nikam nepojedou, ale nahoře jsme měli všichni krásný pocit s dobře odmakaného výšlapu.

Je to už hodně let, co jsem naposledy stavěla domečky v lese, skákala v pytli, běhala slalom s míčkem na lžici, hrála stopovanou nebo se přetahovala na laně. Všechny takové klasiky jsme oprášili a budou myslím dál fungovat pro další generace. Děti pomalu zapomínaly, že potřebují k životu mobilní telefony, v pátek nerady odjížděly domů, a tak jsem s panem majitelem domluvila na další rok stejný týden v srpnu. Budu se na vás na všechny těšit, doufám, že se uvidíme na některých sportovních aktivitách pořádaných sportovní halou.

Zvlášť obrovské poděkování za pomoc na všech táborech patří Lídě, Irence, Dáše, Janičce, Haničce, Míše, Jolaně, Nelče, Káje, Aničce, Katce, Mirce, Lucce, Honzovi, Jasmínce, Renče, a hlavně všem dětem, které byly prostě perfektní.

Dáša Hlubučková

Turistická skupina se rozrostla v „autobus“

Také letos jsme vyrazili s naší turistickou skupinkou na několik výslapů. Jaro jsme zahájili výjezdem do Poděbrad a procházkou k soutoku Labe s Cidlinou, na začátku turistické sezóny jsme zvolili jenom kratší procházku. O měsíc později jsme se vydali stejným směrem, ale z vlaku jsme vystoupili v Nymburku a procházku nasměrovali zase do Poděbrad. Krásné počasí vycházelo a na řadu přišel výlet do Rožďalovic, prošli jsme naučnou stezkou kolem Holských rybníků a pěšky přes Bučický mlýn do Kopidlna. Výborný oběd na „Bučáku“ nemohl chybět. Zatím posledním výletem byla výprava na exkurzi do pohádkového mlýna Fábulín

v Bartoušově, kde nám krásné povídání zajistila Lenka Smolíková. Z Bartoušova jsme pěšky přes Keteň a Údrnice úspěšně dojeli do Kopidlna. Právě v Bartoušově vznikl nápad navštívit Lenku také v Rožďalovicích, kde se konají kostýmované prohlídky nazvané Rožďalovice s ponocným. Moc děkujeme Lence a celému týmu, který tak krásné a veselé prohlídky dělá, moc jsme si to všichni užili. Nejprve to vypadalo na dvě, možná tři auta, ale s účastí 33 zájemců nám nezbyvalo nic jiného než objednat autobus. Na konci června jsme tak ukončili letní turistické aktivity a v září nás čekají další. Nechte se překvapit.

Dáša Hlubučková

Výuka probíhala za dohledu policie, nechyběly pokuty

Před koncem školního roku jsme se rozhodli uspořádat dětem spací pátek na sportovní hale v Kopidlně a výborně se nám k tomu hodilo nově namalované dopravní hřiště v prostorách univerzálního hřiště v Kopidlně. Rodiče se poprali s úkolem, jak nacpat kolo do kufru auta a také ho vytáhnout u haly ven, a mohlo se řádit. Kola jsme vyzkoušeli už večer na sokolovně a kličkovat mezi stromy se dá výborně i u sportovní haly.

Hned po snídani jsme vyrazili na nové dopravní hřiště, kde na nás čekala policistka Jana Kazdová, a výuka správné jízdy na dopravních komunikacích tak probíhala za přísného dohledu policie, nechyběly ani pokuty v podobě dřepů. Některé cyklisty myslím dost bolely nohy. Pro některé z dětí bylo velkým překvapením, že je třeba jezdit vpravo, v jakém směru se vjíždí na kruhový objezd a co znamenají všechny ty dopravní značky. Dopravní nehody byly jenom drobné a bez úrazů.

Řízečky od pana Grusmana byly výborné a po obědě jsme se s dětmi vrátili na halu a celou akci ukončili. Za rok zase zopakujeme.

Dáša Hlubučková

Zásahy kopidlenských hasičů

23 / 16. 6. 2023 / Dětenice / K dopravní nehodě dvou osobních automobilů byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 15:28 hod.) do obce Dětenice. V době našeho příjezdu již u události zasahovala jednotka dobrovolných kolegů z Libáně, která měla situaci pod kontrolou, a naše jednotka nemusela zasahovat. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlna, HZS KHK PS Jičín, ZZS KHK Jičín a Policie ČR.

16. 6. 2023 / Dětenice / Dopravní nehoda dvou osobních automobilů

24 / 20. 6. 2023 / Kozodírky / Celkem šest jednotek hasičů zasahovalo v úterý 20. 6. 2023 v podvečer u požáru, který zasáhl zemědělskou usedlost v části Kozodírky. Oheň zničil zcela hospodářskou část stavení, zasáhl i část obytnou. Objekt byl neobývaný, byl využíván pouze k zemědělským účelům. Hasiči se soustředili na to, aby zastavili co nejdříve šíření požáru nad obytnou část, kam se plameny přesouvaly zejména po střešní konstrukci. Požár se podařilo lokalizovat kolem 18:40 hod. Mezitím vyvedly jednotky z chléva chovaná hospodářská zvířata – čtyři prasata a čtyři kozy. Dohašovací práce pokračovaly do večera, hasiči rozebírali konstrukce a vyskladoňovali slámu ze zasažených stodoly, aby mohla být zlikvidována všechna případná skrytá ohniska. Likvidace byla ohlášena na operační středisko ve 22:20 hod. Při zásahu nebyl nikdo zraněn. Do ranních hodin držela dohled nad požářištěm místní dobrovolná jednotka. Proč začalo hořet, to zjišťují nyní vyšetřovatelé hasičů. Škoda je předběžně odhadnuta asi na 2 miliony korun, uchráněné hodnoty představují asi 1 milion korun. Poškozena byla nejen samotná usedlost, v zasažené části byla uskladněna také drobná starší zemědělská technika. Při události zasahovali profesionální hasiči ze stanice Jičín a JSDH Kopidlna, Markvartice, Sobotka, Libáň, Rožďalovice (Středočeský kraj). JSDH Jičín držela zálohu pro případ jiné mimořádné události. (Zdroj: www.pozary.cz)

25 / 24. 6. 2023 / Konecchlumí / Třetí stupeň požárního poplachu byl vyhlášen při požáru lesního porostu a paseky v oblasti mezi obcemi Konecchlumí a Mlázovice na Jičín-

20. 6. 2023 / Kozodírky / Požár zemědělské usedlosti

sku. Hořelo v hůře přístupném terénu, celé okolí bylo silně zakouřené a oheň se rychle šířil na vzrostlé stromy. Kromě vyžádání dalších jednotek povolal velitel zásahu na místo také vrtulník letecké služby Policie ČR s bambivakem. Celé místo bylo rozděleno na dva úseky, vrtulník prováděl shozy na střed plochy požáru, jednotky se pak soustředily na to, aby dostaly požár pod kontrolu a zabránily jeho šíření. Byla zřízena dvě čerpací stanoviště (Mlázovice, Konecchlumí), na kterých byly plněny cisterny s vodou, vrtulník nabíral vodu do bambivaku na nedalekém Vojickém rybníku. V 19:10 ohlásil velitel zásahu lokalizaci požáru, dále prováděly jednotky dohašovací práce a přes noc zůstalo požářiště pod dohledem dvou dobrovolných jednotek. Vrtulník letecké služby provedl celkem 33 shozů. Ve večerních hodinách se postupně síly a prostředky redukovaly. Vyšetřovatelé příčin požárů stanovili škodu asi na 200 tis. Kč, uchráněné hodnoty jsou asi 5 mil. Kč. Rozsah zasaženého území je 250 x 60 m. Příčina vzniku požáru se vyšetřuje. V ranních hodinách bylo požářiště

předáno majiteli. Dohlídku nad požářištěm držely přes noc dvě dobrovolné jednotky – Mlázovice a Ostroměř. Na místě zasahovaly profesionální jednotky HZS Hořice, Jičín a Hradec Králové a JSDH Lužany, Mlázovice, Jičín, Hořice, Vysoké Veselí, Ohnišťany, Valdice, Ostroměř, Lázně Bělohrad, Kopidlna, Skřivany, Smidary, Slatiny, Choteč. Družstvo z královéhradecké centrální stanice drželo zálohu na jičínské stanici pro případ jiné mimořádné události. Na místo se dostavili také územní a krajský řídicí důstojníci HZS HKK a operační výjezd GR HZS ČR s dokumentační skupinou. (Zdroj: www.pozary.cz)

26 / 25. 6. 2023 / Drahoraz / K požáru trávy byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 11:03 hod.) do obce Drahoraz. Po příjezdu na místo a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření trávy a přilehlých prostor. Jednotka nasadila jeden vysokotlaký proud a jeden proud „C“ a požár zlikvidovala. Následně bylo místo události

24. 6. 2023 / Konecchlumí / Požár lesního porostu a paseky

předáno majiteli a jednotky se vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a JSDH Libáň.

25. 6. 2023 / Drahoraz / Požár trávy

27 / 29. 6. 2023 / Únětice / K požáru dopravních prostředků byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 9:55 hod.) do obce Únětice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár vraku vozidla. Jednotka nasadila vysokotlaký proud a požár zlikvidovala. Termokamerou byla zkontrolována přilehlá sta-

29. 6. 2023 / Únětice / Požár vraku vozidla

vení, zda nedošlo k rozšíření požáru a vytvoření skrytých ohnisek. Po zadokumentování události vyšetřovatelem požáru se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

28 / 1. 7. 2023 / Jičíněves / K dopravní nehodě dvou osobních automobilů byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 2:11 hod.) za obec Jičíněves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna dvě vozidla mimo komunikaci. Jednotka zajistila místo události a následně řídila provoz na pozemní komunikaci. Při události nedošlo ke zranění nikoho z účastníků. Po zadokumentování nehody Policií ČR pomohla jednotka naložit vozidla na odtahovou službu, následně uklidila vozovku a vrátila se zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

29 / 12. 7. 2023 / Kopidlno / K padlému stromu byla naše jednotka přivolána téměř

1. 7. 2023 / Jičíněves / Dopravní nehoda dvou osobních automobilů

v poledne (ohlášeno v 11:50 hod.) do zámečského parku v Kopidlně. Provedeným průzkumem zjištěno, že se jedná o ulomenou větev vzrostlého stromu, která zasahovala do cesty pro pěší. Po dohodě s majitelem jednotka pouze okolí stromu zabezpečila proti vstupu civilních osob a vrátila se na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

12. 7. 2023 / Kopidlno / Zabezpečení okolí padlého stromu

30 / 15. 7. 2023 / Vršce / K požáru pole byla naše jednotka přivolána chvíli před polednem (ohlášeno v 11:51 hod.) za obec Vršce. Po příjezdu namísto události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár strniště o rozloze cca 10 x 50 m. V době našeho příjezdu se požár podařilo lokalizovat místnímu zemědělci pomocí vlastní cisterny. Jednotka nasadila pouze vysokotlaký proud a požár dohasila. Následně se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a JSDH Chroustov v rámci mezikrajské výpomoci.

31 / 19. 7. 2023 / Žlunice / K dopravní nehodě dvou vozidel byla naše jednotka přivolána chvíli před polednem (ohlášeno v 11:58

15. 7. 2023 / Vršce / Požár pole

»»»
hod.) do obce Žlunice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna srážka nákladního automobilu a traktoru. Při nehodě nebyl nikdo zraněn. Jednotka zajistila místo nehody, provedla protipožární opatření a uniklé provozní kapaliny zasypala sorbentem. Po zadokumentování události Policií ČR se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

19. 7. 2023 / Žlunice / Dopravní nehoda nákladního automobilu a traktoru

32 / 24. 7. 2023 / Kopidlno / K nahlášenému úniku plynu byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 10:25 hod.) do ulice Na Vinici v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno poškozené plynové potrubí z důvodu provádění výkopových prací. Jednotka zajistila místo události a provedla evakuaci přilehlých budov. Po opravě potru-

bí, pracovníky energetické firmy, se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

33 / 24. 7. 2023 / Drahoraz / V rámci programu Firstresponder byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 19:09 hod.) k neodkladné zdravotní péči do obce Drahoraz. Po příjezdu na místo události jednotka spolupracovala s pracovníky záchranné služby na resuscitaci osoby. U události zasahovaly ZZS Jičín, JSDH Kopidlno, LZS KHK Hradec Králové – Kryštof 6 a Policie ČR.

24. 7. 2023 / Drahoraz / Resuscitace osoby

34 / 27. 7. 2023 / Kopidlno / V rámci programu Firstresponder byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 11:06 hod.) k neodkladné zdravotní péči do ulice U Cihelny v Kopidlně. Po příjezdu na místo události jednotka nasadila automatizovaný externí defibrilátor (AED) a prováděla resuscitaci. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS Jičín, LZS KHK Hradec Králové – Kryštof 6 a Policie ČR.

35 / 1. 8. 2023 / Kopidlno / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 14:03 hod.) na pátrací akci po pohřešované osobě mezi obce Nouzov a Dymokury. Pátrání probíhalo v lesích, kde byla nakonec pohřešovaná oso-

ba nalezena bez známek života. Následně se jednotka vrátila zpět na svoji základnu.

36 / 1. 8. 2023 / Kopidlno / K likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 19:15 hod.) do ulice U Cihelny v Kopidlně. Jednotka hnízdo zlikvidovala pomocí chemických prostředků.

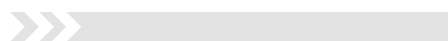
37 / 5. 8. 2023 / Kopidlno / K likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno v 19:44 hod.) do ulice Na Sklípku v Kopidlně. Jednotka provedla likvidaci hnízda pomocí chemických prostředků.

38 / 12. 8. 2023 / Běchary / K nouzovému otevření domu byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 18:25 hod.) do obce Běchary. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo rodinným příslušníkem majitelky domu sděleno, že se žena v objektu nenachází. Jednotka tudíž nemusela zasahovat a vrátila se zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

39 / 14. 8. 2023 / Jičíněves / K dopravní nehodě dvou osobních automobilů byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 5:54 hod.) do obce Jičíněves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn částečný čelní střet dvou vozidel, při kterém byla lehce zraněna jedna osoba. Této osobě jednotka poskytla předlékařské ošetření a následně byla pacientka předána do péče zdravotníkům. Dále jednotka provedla protipožární zabezpečení a zajistila místo nehody. Po dobu vyšetřování Policií ČR prováděla řízení dopravy. Následně hasiči

14. 8. 2023 / Jičíněves / Dopravní nehoda dvou osobních automobilů

vozovku uklidili a havarované vozidlo odtlačili mimo komunikaci. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS Jičín a Policie ČR.

40 / 15. 8. 2023 / Jičíněves / K požáru strniště o rozloze 5 × 5 m byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 17:23 hod.) mezi obce Jičíněves a Staré Místo. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár strniště o rozloze cca 100 × 200 m. Na likvidaci požáru se podíleli profesionální hasiči z Jičína společně s dobrovolnými kolegy z Kopidlna, Libáně, Starého Místa a Slatin. Po likvidaci požáru se jednotky vrátily zpět na své základny.

41 / 23. 8. 2023 / Dětenice / K požáru průmyslové budovy byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 16:44 hod.) mezi obce Kozodírky a Dětenice. V době našeho příjezdu již u události zasahovala dobrovolná jednotka kolegů z Libáně, která zjistila, že se jedná o nahlášené pálení. Jelikož se jednalo o pálení jiného materiálu, než byl nahlášen, bylo velitelem zásahu rozhodnuto o likvidaci požáru. Po uhašení se všechny jednotky vrátily na své základny. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín.

42 / 23. 8. 2023 / Kopidlno / K dopravní nehodě motocyklu byla naše jednotka přivolána těsně před půlnocí (ohlášeno 23:28 hod.) za Kopidlno ve směru na Poděbrady. Po příjezdu na místo události byla zjištěna jedna osoba, u které lékař, který přijel zároveň s naší jednotkou, konstatoval smrt. Hasiči zajistili a osvětlili místo události a provedli protipožární zabezpečení. Po zadokumentování nehody Policií ČR se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS KHK Jičín, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

43 / 25. 8. 2023 / Cholenice / K likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 14:19 hod.) do obce Cholenice. Průzkumem bylo zjištěno, že se hmyz nachází v dutině stromu. Jednotka provedla odříznutí jedné větve a hmyz zlikvidovala pomocí odsavače a chemických prostředků. Následně se vrátila na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

44 / 4. 9. 2023 / Bílsko / K likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 19:02 hod.) do obce Bílsko. Jednotka zlikvidovala hnízdo, které se nacházelo ve štítu domu, pomocí chemických prostředků. Následně se vrátila na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

Petr Hnát

Deset pytlů a automatická pračka. Dobrovolníci vysbírali „poklady“ u Mlýnce

Celkem 20 dobrovolníků se sešlo v sobotu 9. 9. 2023 u hasičárny v Mlýnci, aby se zúčastnili akce „Úklid vesnice a jejího okolí“. Hasiči rozdali pytle na odpad a dobrovolníci se vydali po silnici směrem na Kopidlno a na Rožďalovice. Po příkopech sbírali to, co se jiným již nehodilo! A že toho nebylo málo. Cestou na Kopidlno se naplnilo po obou stranách příkopů sedm velkých pytlů, a dokonce i předem plněná automatická pračka. Druhá strana na rožďalovickou křižovatku byla čistší. Tímto směrem byly naplněny „pouze“ tři pytle odpadu. Je to ale tím, že příkopy směrem na Rožďalovice byly zjara dány do pořádku

místním obyvatelem, který se při svých procházkách již nemohl na nepořádek dívat. Nasbíral společně se svou manželkou pět pytlů, ve kterých byly převážně plastové lahve, plechovky od různých nápojů, obaly od potravin atd.

Po záslužné procházce si pak zúčastnění opekli špekáček. :)

SDH Mlýnec děkuje tímto všem, kterým není naše okolí lhostejné.

PS: Pouhé dva dny po úklidu se již ve vesnici znovu objevují odpadky z projíždějících aut. :(

(hl)

Hry, pěna i kynologie. Dětský den ve Pševsi

Jako již několik let, tak i letos osadní výbor Pševse připravil pro děti 19. srpna „dětský den“. Pro děti byly připraveny např. skákací hrad a tradiční pěna od hasičů z Kopidlna, novinkou bylo vystoupení kynologa s ukázkou výcviku pejska. Dale byly připraveny stolní hry a jiné atrakce. K občerstvení bylo pro děti limo, pro dospělé káva a k ní zákusek od místních žen, pivo i něco ostřejšího a k zakousnutí klobása z udrny.

Všichni odcházeli spokojeni a ptali se, kdy bude „repete“.

Jana Čtvrtečková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Práce s chybou, černá ovce, vetřelci. Formativní výuka na 1. stupni

Prvníci si v letošním roce vyzkoušeli některé metody formativního hodnocení. Zavedli jsme si losovátko, která jsme pravidelně používali při tvoření skupin nebo při čtení, každý si zkoušel hodnotit svou úspěšnost v práci pomocí semaforu, palcování, smajlíků, v českém jazyce jsme se učili pracovat s chybou, pravidelně jsme trénovali pozorné čtení a znalost písma pomocí běhacích diktaťů, plnili jsme různé úkoly ve skupinách nebo ve dvojicích, při třídnických hodinách jsme pracovali s komunikačními kartami.

Žáci druhé třídy se během školního roku ve formativním hodnocení zaměřili na práci s chybou. Naučili jsme se, že chyba je kamarádka a pomáhá nám se zlepšovat, nemusíme se jí bát. Dále se zaměřovali na sebehodnocení a dávání zpětné vazby. Dbali na to, aby zpětná vazba, kterou dávají spolužákům, byla co nejkonkrétnější, a snažíme se ustupovat od zažitých hodnocení „Bylo to hezké“, „Líbilo se mi to.“ apod.

Šikulové ze 3. třídy si základní prvky formativní výuky již vyzkoušeli v předchozích školních obdobích. V tomto roce pokračova-

li v úspěšném rozvíjení spolupráce ve dvojicích i ve skupině, upevnili si práci s chybou. Výuku obohatili o nové metody, například čtení s předvídáním, párové čtení, černá ovce. V celoroční znalostní soutěži „Jdu do toho“ získávali cenné body za individuální aktivity. V průběhu celého školního roku si v aktivitě „Dnes učím já“ mohli dle své odvahy vyzkoušet roli vyučujícího. Mezi oblíbené činnosti patřila čeština či matematika s pohybem, kdy výuka probíhala v tělocvičně nebo venku v přírodě.

Žáci 4. třídy neustále do své výuky zahrnují prvky formativního učení. Sebehodnocení, reflexe i sebereflexe, stanovení cílů i párová kontrola jim nejsou již cizí. V letošním roce jsme se zaměřili na porozumění textu při čtení. Do hodin literatury jsme si zanesli VE-

TŘELCE. Žáci se učili je vyhledat, určit jejich téma i sami psát text s nimi. Některým se texty s VETŘELCI opravdu povedly. Spoustu dětí v dnešní době čtení nebaví, a tohle je možná cesta, jak je zase ke čtení přivést.

V 5. třídě jsme během celého školního roku zařazovali formativní hodnocení. Již z předchozích let byli žáci naučení na hodnotící semafor, sebehodnocení a hodnocení druhých dle předem zadaných kritérií. Žáci si nově tento rok vyzkoušeli výstavní galerii prací, kde se vzájemně hodnotili. Dále jsme do výuky zařazovali mnoho nových didaktických her a metod. Například v informatice jsme pomocí lentilek vyvozovali třídění dle jednotlivých kritérií, která předchází následující učivo, a to jsou grafy.

Jitka Koutníková

Naše formativní cesta – další posuny, poslední rok s mentorkami

Formativní hodnocení zůstalo klíčovým prvkem vzdělávání na kopidlenské základní škole i v uplynulém školním roce. Jeho podstatou je průběžné vyhodnocování a poskytování zpětné vazby, což pomáhá učitelům porozumět individuálním potřebám žáků. Díky tomuto přístupu se mohou žáci všestranně rozvíjet a zlepšovat své dovednosti. Benefitem formativního hodnocení je také podpora sebevědomí, motivace a aktivizace všech dětí. Formativní hodnocení umožňuje učitelům monitorovat žákovské pokroky a díky tomu lépe a efektivněji plánovat výuku na základě jejich individuálních potřeb.

Metod formativního hodnocení byla na ZŠ využita celá řada, např.:

– evokační metody brainstormingu (využití aplikace Mentimeter, diskuzní pavučina, ...), metoda V-CH-D (vím – chci se dozvědět

– dozvěděl jsem se), práce s klíčovými pojmy, volné psaní, diskuzní otázky, porozumění dané události skrze smysly,

– metody pro uvědomění si významu – vzájemné učení, skládkové učení, skupinové i samostatné práce a kritériální sebehodnocení, dramatizace, metoda I.N.S.E.R.T., práce v expertních skupinách, badatelsky a projektově orientované vyučování,

– reflexivní metody diskuze, myšlenkové mapy, sebehodnocení pomocí grafických symbolů (smajlíci, palce, vertikální hodnocení, názorová škála), písemná zpětná vazba (nedokončené věty, pětílístky, dotazníky, „propustky“ z hodin), vrstevnické hodnocení apod.

Uplatnění těchto (i jiných) metod formativního hodnocení probíhalo napříč různými předměty a vzhledem k jeho nepopíra-

telem výhodám pro žáky i vyučující bude nadále neodmyslitelnou součástí dalších školních let.

Letos jsme se také naposledy viděli s našimi mentorkami – Mgr. Kamilou Zemanovou a Mgr. Renátou Bartoníčkovou, které nám byly po dobu pěti let velkou oporou a skvělým průvodcem v oblasti formativního hodnocení. Poločas rozpadu mentorské funkce se již završil a u některých se role mentorská přelila do přátelské. A i tyto aspekty byly brány v potaz při přemýšlení o ukončení naší spolupráce. Následující školní rok zkusíme fungovat již bez mentorské podpory a uvidíme, jak se nám bude dařit. Možností je mnoho, potřebujeme pouze vytrvat, nadále sdílet své zkušenosti a podporovat bezpečné klima v celé škole.

Veronika Hnízdová, Kateřina Hakenová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Druháci si užili bojovku s pokladem a pak přespali ve škole

Dne 15. 6. 2023 žáci druhé třídy poprvé spali ve škole. Tato třídní akce začala v 18 hodin, kdy se otevřely dveře budovy školy a do budovy začali vcházet žáci a rodiče, kteří žákům pomáhali s taškami a občerstvením. Dle množství tašek, batohů a občerstvení se na první pohled zdálo, že konaná akce bude trvat týden. Po rozloučení s rodiči si žáci připravili karimatky a spacáky a třídu jsme uzpůsobili k přespaní.

Následovala bojovka. Vzhledem k počasu bojovka probíhala v prostorách školy, kde měli žáci připravená stanoviště, na kterých museli plnit zadané úkoly. Po splnění všech úkolů čekal na žáky ukrytý poklad, který úspěšně našli.

K večeri si žáci pochutnali na pizze a po večeři hráli společně společenské hry. Večer byl zakončený mejdanem, na kterém nechyběla hudba, tanec, velké množství jídla, dobrot a pití.

Po večerní hygieně žáci ulehli do svých spacáků a před spaním se koukali na film

Harry Potter a Kámen mudrců.

Spaní ve škole všichni žáci úspěšně a statečně zvládli a z akce byli nadšení. Na závěr každý dostal diplom za statečné přespání ve škole.

Bc. Nikola Stolínová

Angličtina trochu jinak – Fun

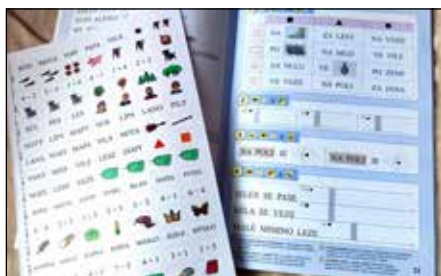
Naše škola bude již třetím rokem pilotovat novou řadu pracovních učebnic FunPark. S těmito pracovními listy a učebnicemi začínali budoucí pátáci. A letos se zapojí i první třída, která bude pilotovat řadu Forest Friends. Tato anglická výuka je vedena formou her, písniček, malování, spojovaček, doplňovaček a vlastních práce jednotlivce. Děti tato forma moc baví. Je lehká a srozumitelná. Celou hodinu se zapojují do práce, která je pokaždé jiná. Naše základní škola je dokonce uvedena v těchto učebnicích jako pilotní škola. Na to jsme velmi pyšní.

Mgr. Ivana Pekárková

Amos Plus

V letošním roce se žáci prvního ročníku zúčastnili pilotního ověřování nové řady pracovních sešitů pro český jazyk. Jedná se o řadu tří dílů Čtenářských základů, které jsou zaměřené na základy čtenářské gramotnosti (včetně pisatelské). Tato řada slouží hlavně žákům, kteří si potřebují ještě více zopakovat a pomaleji projít učivo. Další řada Amos Plus je naopak určena žákům na rozvoj dovedností a znalostí a jejich aplikaci v rámci nových typů úkolů, které zaujmou i nadanější žáky. Jsou vedeni k samostatnému řešení úkolů s pomocí piktografických

zadání. K řešení úkolů žáci využívají i práci s obrázky, značkami, symboly, texty, tabulkami a schématy, a tím budují základy informatického myšlení.

Mgr. Zuzana Kasková

Z prvnáčků se stali rytíři

V úterý 20. června 2023 se od 15 hodin v aule 2. stupně základní školy v Kopidlně uskutečnilo pasování prvnáčků na rytíře knihovny. Na úvod předvedli prvnáčci své pásmo básniček a písniček. Pan starosta Ing. Karel Žižka spolu s panem ředitelem Mgr. Pavlem Berným řekli krátký proslov. Následoval čtenářský slib, ve kterém všichni slíbili, že budou každý den číst, že si budou knih vážít, nebudou je ničit, protože čtení je pro radost i poučení, a pak už nastala ta očekávaná chvíle – pasování na rytíře knihovny. Po vyvolání každý žák poklekl před pana ředitele, který mu poklepal mečem na rameno, a pan starosta všechny postupně ošerpoval. Paní knihovnice Michaela Palečková dětem předala tašku s drobnými dárky a na památku se všichni vyfotili. Na závěr čekal „rytíře“ slavnostní přípitek. Věříme, že si všichni prvnáčci knihy oblíbí a rádi se do nich ve volné chvíli začnou.

Mgr. Zuzana Kasková, třídní učitelka

Zprávy ze základní a mateřské školy

Čapkova divadelní hra v podání kopidlenských školáků

Bílá nemoc. Co to je? Možná starší generace ví, ale třeba my jsme to nevěděli. Asi je to tím, že se o to nezajímáme. Nyní ale již všichni víme, že se jedná o divadelní hru, která byla i zfilmovaná. Vypráví o tragické nemoci, která zabíjí všechny lidi nad čtyřicet let. A díky tomu, že nám tuto divadelní hru nabídl paní učitelka k nastudování, si to již budeme všichni pamatovat, protože jsme ji prožili na vlastní kůži.

Daniela Šimová, Natálie Šamková

Na divadlo jsme se nejdříve moc těšili. Vybrali jsme si role a poté jsme dostali scénáře. V momentě, kdy jsme dostali do ruky texty, jsme si to rozmysleli. Viděli jsme naši budoucnost plnou utrpení, smutku a ponížení. Divadlo jsme se učili dva měsíce. Přesto několik žáků neumělo text tři dny před premiérou. Vše jsme měli skvěle naplánované, dokud jsme nezjistili, že pár žáků nebylo schopno dorazit včas. Jedna žačka nepřišla ani na jedno vystoupení, přesto že říkala pouze pár vět. Ale to nevadí, protože to za ni přehrál jiný spolužák. Ve čtvrtek jsme hráli před druhým stupněm a všemi učiteli. V pátek a sobotu před širokou veřejností. Po divadle jsme dostali od paní učitelky chlebičky, bonboniéru a obrovskou pochvalu. Nakonec vše dobře dopadlo, protože jsme se již cítili volně.

*Lucie Schönfelldová, Nela Králová,
Dan Pham*

Při prvním vystoupení jsme byli v menším stresu než před druhým. Celkově to první představení bylo nejpohodovější, protože to bylo pouze před dětmi a na konci jsme dostali velký potlesk, který nás až překvapil. Když nás potom děti po představení potkaly, říkaly, že jsme dobří. Druhé představení bylo nejhorší, protože to bylo poprvé před dospělými, takže někteří herci byli více ve stresu a zapomínali text. Třetí a zároveň poslední představení bylo už v pohodě, protože jsme věděli, jaké je to hrát před lidmi.

Matěj Häuszler, Jakub Zemanec

Jednoho dne nám paní učitelka rozdala scénáře pro Bílou nemoc od Karla Čapka. Rozdělili jsme si role a pomalu jsme se začali učit texty. Bylo to těžké, stresující a velmi náročné. Postupně jsme se zlepšovali a začali pracovat na kulisách. Týden před premiérou jsme zkoušeli skoro každý den. Paní učitelka nám oznámila, že si to vyzkoušíme zahrát před žáky z druhého stupně. Vystresovalo nás to a cítili jsme se trapně. Nakonec to nebylo tak hrozné, jak jsme si mysleli. V pátek jsme byli ještě více vystresovaní, protože už to bylo „na ostro“ a bylo důležité, aby se nám to povedlo. Začali jsme panikařit a zapomínat své texty. Představení skončilo a my byli šťastní. Při sobotním představení jsme byli již v pohodě a těšili jsme se, až to budeme mít za sebou. Nejpovedenější představení bylo v sobotu, nikdo nic nezapomněl a všichni se cítili dobře po svém výkonu. Jsme rádi za tuto zkušenost, ale na druhou stranu jsme rádi, že už to máme za sebou.

*Eliška Novotná, Natálie Nagyová,
Kristýna Skřivánková, Adéla Lambertová*

Pár shrnujících vět na závěr

Žáci byli skvělí, naučili se své role nastudovat nejen po stránce herecké, ale také mnohdy velmi dlouhé texty o rozsahu několika stran A4. Z mého pohledu pedagoga se jedná o velkou zkušenost do života. Při zkoušení se učili správně artikulovat, mluvit srozumitelně a důrazně. Museli se naučit vžít se do role někoho jiného, cvičili se také v empatii. Při představení se museli naučit pracovat se svou nervozitou a trémou, která byla všudypřítomná. Celkově se posílila třídní kontinuita. Z pedagogického pohledu zde byla vidět rozvinutá pátá strategie formativního hodnocení – aktivizování žáků jako „vlastníků“ svého učení. Žáci se neučili ty role pro učitele, neučili se je pro předmět. Ale nastudovali je pro sebe. Zodpovědnost za divadelní představení šla za nimi, ne za mnou. Přebírali ji a to bylo pro ně obrovskou zkušeností. Všechna tři představení se podařila skvěle. A i tímto bych chtěla poděkovat nejen žákům, ale i jejich rodinám, které Bílou nemoc s námi nacvičovaly a prožívaly.

Kateřina Hakenová

S pohádkou do mateřské školy

V měsících květnu a červnu chodili žáci z 9. třídy v rámci českého jazyka za dětmi z mateřské školy. Měli pro ně připravené pohádky, které jim přečetli. Nebylo to jen obyčejné čtení, ale zážitkové. Některé žákyně se převlékly do postav, o které měly číst pohádku. Takže přišla třeba Červená karkulka nebo Zlatovláska v šatech s korunkou. Při jiných pohádkách je doprovázely zase plyšové hračky, loutky, ba dokonce pravé paroží z jelena k pohádce O Smolíčkovi. Po přečtení pohádky dostaly děti vždy pracovní list se zpětnou vazbou. Někdy to byla omalovánka, jindy bludiště nebo různé spojovačky či puzzle. Děti byly skvělé. Vydržely poslouchat, odpovídaly na připravené otázky a s devátáky spolupracovaly. A proto si velkou pochvalu zaslouží ti malí a ti velcí. Všem se to moc líbilo a bylo to fajn.

Mgr. Ivana Pekárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Čtvrtáci vyrazili do hlavního města

V úterý 13. 6. nasedli ráno žáci 4. třídy do vlaku směr Praha. Počasí jim přálo, spoje vlaků na sebe parádně navazovaly, a tak se všichni moc těšili do hlavního města. Čekal je asi devítikilometrový okruh, který šli samozřejmě pěšky. Nevynechali Václavské náměstí se sochou svatého Václava, Staroměstské náměstí s orlojem a sochou Jana Husa, Karlův most s pohazením Jana Nepomuckého, Čertovku, Prašnou bránu a Obecní dům, Mánesův most, nejužší uličku v Praze a jiné další krásy a památky. Oběd proběhl v McDonaldu, na což se také moc těšili. Krátký odpočinek trávili na dětském hřišti, těsně před odjezdem z Masarykova nádraží. Žáci byli báječní, ze všeho nadšení a prostě perfektní. Výlet se všem líbil a opravdu se vydařil.

Mgr. Ivana Pekárková

Výlet na Bučický mlýn

Dne 28. 6. 2023 jsme se s 5. A vydali na pěší výlet na Bučický mlýn. Po cestě jsme poznávali rostliny a stromy. Na Bučickém mlýnu si děti objednaly večeri za finance, které získaly ze školního jarmarku. Dále jsme se byli podívat v okolí mlýna na osly, koně, kachny a jiná zvířata. Ačkoli bylo veliké přemlouvání ze strany dětí, abychom cestu zpět absolvovali vlakem, zvládli jsme to pěšky. Po příchodu jsme se šli osprchovat do víceúčelové sportovní haly a v pyžamech jsme přešli na budovu ke kostelu, kde jsme spali. Tento výlet byl pojat jako rozloučení z 1. stupněm. I když děti musely vydat ze sebe velkou fyzickou námahu, tak se jim výlet i spaní ve škole líbily.

Mgr. Anna Kvapilová

Pátáci hledali klíče na Pražském hradě

Dne 23. 6. 2023 jsme se vydali na školní výlet do našeho hlavního města Prahy. Do Prahy jsme jeli přes Nymburk až do stanice Praha hlavní nádraží. Naše cesta vedla na Václavské náměstí, kde jsme zhlédli budovu Národního muzea, sochu svatého Václava. Poté jsme pokračovali na Staroměstské náměstí, kde jsme si prohlédli orloj a jiné památky, které se zde nachází. Dále jsme pokračovali přes Karlův most až na Pražský hrad, kde jsme měli za-

koupený program pro děti. Žáci zde hledali klíče a formou hry se dozvídali nové informace o této památce. Zde jsme také navštívili Chrám svatého Víta, jižní zahrady a všechna nádvoří. Z Pražského hradu jsme přešli metrem na stanici Muzeum, kde jsme vystoupili na Václavském náměstí, a dali jsme si oběd. Poté jsme se vypravili opět na nádraží, odkud jsme pokračovali do Kopidlna.

Mgr. Anna Kvapilová

Voda nad zlato v jičínském Centru přírodních věd

Ve čtvrtek 8. června museli Šikulové ze 3. třídy sice vstávat o trochu dříve, ale co by pro školní výlet neudělali. Sešli se na vlakovém nádraží a vydali se za poznáváním do Centra přírodních věd v Jičíně. Zde je přivítal průvodce David, který si pro ně připravil program nazvaný „Voda nad zlato“. Děti si nejen povídaly o důležitosti vody pro náš život a získaly vědomosti o výskytu vody, ale dostaly i možnost vyzkoušet si různé pokusy a pohrát si s žabičkami, želvami i dalšími vodními živočichy. Nechybělo ani zakoupení drobných dárkových předmětů. Příjemně unaveni, avšak s úsměvem na tváři se všichni ve zdraví navrátili domů.

Mgr. Jitka Koutníková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Dětský jarmark

1. červen je v kalendáři zapsán jako Den dětí. Tento rok ho žáci z naší základní i mateřské školy pojali trochu netradičně. Pro kopidlenkou veřejnost si na náměstí připravili dětský jarmark. Příprava na něj probíhala několik měsíců předem. Žáci vyráběli, pekli, pěstovali, vařili..., no prostě chystali spoustu krásných výrobků, které

na náměstí prodávali. Nabídka byla opravdu široká. Přes spoustu dekorací do domu i na zahradu, užitečných potřeb do kuchyně, pečených i vařených dobrůtek, keramických výrobků, náramků, lapačů snů, mýdel, vypěstovaných bylinek, kaktusů, zelených rostlinek, dekoracních svíců a jiných dalších originálních věcí. Postarali se i o občerstvení,

kdy nechybělo mojito, káva horká i ledová, pizza, pesto na bagetce a jiné dobroty. Počasí jim přálo, a tak se akce opravdu vydařila. Všem patří velké díky.

Akci podpořily také MAS Jičín a SRPŠ Kopidlno.

Mgr. Ivana Pekárková

Pohyb, zábava, odreagování. Školáci v parku Tongo

V posledním týdnu školního roku vyrazili žáci první a druhé třídy společně na školní výlet do zábavního parku Tongo v Hradci Králové. V zábavním parku na děti čekalo velké množství různých prolézaček, nafu-

kovacích hradů, trampolín, skluzavek, kol, koloběžek atd. Tento školní výlet byl pro děti odreagováním a byl plný pohybu a zábavy. V otevřeném kiosku si děti nakoupily upomínkové předměty a zbytek kapesného

utratily za různé dobroty. Ze školního výletu jsme se všichni vrátili v pořádku, bez úrazu, mírné unavení, ale s dobrou náladou a se zážitky, na které budeme vzpomínat.

Bc. Nikola Stolínová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Sportování, výlety a besídka. Závěr školního roku v mateřské škole

Měsíc červen je u nás v mateřské škole tradičně plný zajímavých akcí.

Jednou z nich je oslava Mezinárodního dne dětí. Tu si pro nás připravili žáci 9. třídy ZŠ. Sportovní dopoledne na hřišti za sokolovnou bylo plné soutěží zaměřených na zručnost, ale také na vědomosti. Další dopoledne se soutěží na školní zahradě proběhlo v rámci spolupráce s knihovnou. Děti za svoji šikovnost a nadšené plnění úkolů dostaly balíčky sladkostí.

Na počátku června se konal jarmark, na který jsme několik týdnů s dětmi vyráběli různé předměty. Dokonce si děti z připraveného těsta vykrájely perníčky, vytvarovaly preclíky, které jsme společně upekli. V den konání jarmarku se děti střídaly ve stánku na náměstí a své výrobky prodávaly. Za vydělané peníze pojedou vlakem na další výlet do Pohádkového mlýna v Bartoušově.

Plánovaný výlet do Doks jsme museli z důvodu nepříznivého počasí zrušit. Náhradní varianta výletu do DinoParku a Tasmanie v Liberci měla u dětí velký úspěch. Deštivý

den jsme tak prožili mezi pravěkými ještěřmi a v dětském zábavním světě pod jednou střechou. Dětem se ani nechtělo domů.

15. června 2023 se konala tradiční besídka s rodiči a hosty se slavnostním šerpováním předškoláků. Každá třída měla připravené vystoupení a na konci došlo na šerpování předškoláků za účasti starosty města Ing. Karla Žižky a ředitele ZŠ a MŠ Kopidlno Mgr. Pavla Berného. Pro všechny příjemné odpoledne se konalo za hezkého počasí na školní zahradě.

S pásmem písniček s pohybem se děti zúčastnily také Kopidlenských slavností ve

dnech 16. a 17. června 2023 v zámeckém parku a na víceúčelovém sportovním hřišti.

Po celou dobu jsme také pokračovali v projektu Celé Česko čte dětem. Pravidelně v pátek k nám docházeli žáci 9. třídy ZŠ a MŠ společně s paní učitelkou Mgr. Ivanou Pekárkovou a četli dětem pohádky. Děti vždy dostaly omalovánky a pracovní listy s tématy přečtených pohádek. Číst nám také chodily naše čtení babičky Jana Zábrahová a Irena Janáčková, kterým moc děkujeme. Těšíme se na další spolupráci v novém školním roce.

Poslední červnové dny jsme si trávili sportovním dnem a dalšími aktivitami na přání dětí v prostorách školního hřiště. Návštěvu cukrárny nám zpříjemnil pan Valentin Lepěško, který dětem věnoval poukaz na 200 kopečků zmrzliny. I jemu patří velký dík.

Loučíme se se školním rokem, přejeme všem krásné léto a prázdniny a budeme se těšit na setkání se současnými i novými kamarády v naší mateřské škole v novém školním roce.

Tým mateřské školy

Zprávy ze základní a mateřské školy

Školní rok zahájila mateřská škola s 69 dětmi

Sluníčka

Ve školním roce 2023/2024 bude naši mateřskou školu navštěvovat 69 dětí, které budou rozděleny do tří tříd. Třídu Žabiček bude mít stejně jako vloni Bc. Andrea Menclová. Pomáhat jí bude asistentka pedagoga paní Renata Lancová. Ve třídě je 22 dětí. Třídu Sluníček čítá 23 dětí. Starat se o ně bude paní učitelka Alena Matlasová, zástupkyně ředitele školy pro mateřskou školu Bc. Radka Černovská a na poloviční úvazek asistentka pedagoga paní Eva Vlasatá. Tyto dvě třídy jsou pro věkovou kategorii dva až pět let. Třídu předškolních dětí s názvem Stonožky povede paní Naděžda Menclová, Veronika Simonová a na poloviční úvazek asistentka pedagoga paní Jaroslava Houžvičková. Třídu navštěvuje 24 dětí. Úklid prostor mateřské školy má na starosti paní Lucie Zikmundová. Celý tým mateřské školy se těší na nadcházející školní rok.

Tým mateřské školy

Stonožky

Žabičky

Multifunkční hřiště u ZŠ Kopidlno

Od února 2023 pokračovaly práce na vybudování víceúčelového hřiště za školou. Práce byly ukončeny v červnu 2023, kdy došlo k předání díla. Po výběru dodavatele materiálu na osvětlení víceúčelového hřiště za cenu 156.887 Kč + DPH pracovníci místního hospodářství umístili sloupky, lampy, protáhli kabely a zapojili rozvaděče. Dále byla zajištěna elektro revize a bylo požádáno o kolaudační souhlas. Kontrolní schůzka proběhla dne 20. 7. 2023 a byl vydán kolaudační souhlas s užíváním.

Jaroslav Mikule

Přijďte si zasportovat

Od poloviny června je občanům Kopidlno a okolí zpřístupněno nové multifunkční hřiště u ZŠ Kopidlno. Hřiště slouží zejména pro hodiny tělesné výchovy žáků ZŠ, ale také pro rekreační a sportovní činnosti veřejnosti. Přijít si můžete zahrát basketbal, házenou, volejbal, nohejbal, minifotbal, tenis nebo badminton. Síť, míče a ostatní pomůcky jsou k zapůjčení po dohodě se správcem sportovní haly. Rezervaci hřiště je nutné provést vždy telefonicky na čísle 725 316 518. Využijte krásy podzimu a přijďte si zasportovat pod širým nebem a třeba i pod umělým osvětlením.

Dáša Hlubučková

Konec loupežníků v Čechách aneb jak jsme tábořili v Bukvici

Náš tábor se konal tradičně nedaleko města Jičína v obci Bukvice. Až sem zasahuje panství jičínského knížete a jeho ženy Majolény. Oba se chtějí jednou provždy zbavit Rumcajse. Kníže a paní k tomuto úkolu povolal starostu Humpála, který má na Rumcajse „pífkou“, protože mu neušil boty a urazil starostenské nohy. Ostatně, to znáte z pohádek Václava Čtvrťka. Ale co nevíte? Že kníže a paní v našem příběhu odjel do nějaké „tramtárie“ a kněžna Majolena se starostou Humpálem si pozvali známé i neznámé loupežníky nejenom z Čech. A taky vyhrožovali armádou, abyste věděli.

Osoby a obsazení:

Vedoucí a instruktoři, zdravotnice, kuchařky, ti všichni se snaží pomoci Rumcajsovi, kterého představuje Tomáš, a jeho ženě

Mance, tu hrála Verča. Původně jsme nepočítali s Cipískem. Loupežnickí učni si ho doslova vyžádali, a tak se v úterý kolem půlnoci Cipísek narodil. Představoval ho David a nikomu vůbec nevadilo, že věkem se rovnal součtu roků svých „rodičů“. Navíc Manka jeho narození prospala a ani ostatní táborníci nepozorovali, že by byla v očekávání. Narození Cipísky jsme vzhledem k okolnostem nemohli příliš zapít, ale i tak rostl jako z vody. O jeho zrychleném vývoji vypovídá skutečnost, že třetí den už loupežnickým učňům předčítal z Neznámkových příběhů.

Loupežnickí učni, to byli naši táborníci. Svému řemeslu se učili v loupežnické škole, a to předmětům, které v osnovách školství stěží najdete. Těch předmětů bylo devět a namátkou vybírám šlapotovědu (stopy), šifroznalství, uzlobuzoorient, šlihtokucht (tlupy vaříly

buřtguláš). Z každého předmětu se konala zkouška a po splnění všech zkoušek získal loupežnický učeň „loupežnické vysvědčení“ a titul BaLup (bakalář loupežnických věd). Školu nevedl nikdo jiný než Lotrando mladší se Zubejdou (Jirka a Nicole) a jim pomáhali všichni další táboroví pracovníci.

Protože se vážně schylovalo k tomu, že by mohl být Rumcajs s rodinou z jičínského panství vyhnán, vysoce vzdělaný Lotrando mladší požádal o pomoc loupežnické učně následujícím dopisem:

Šlechtní loupežnickí učni!

Byli jste sem povoláni loupežníkem Rumcajsem, který nutně potřebuje pomoci! Jičínský kníže a paní si zase nechal našeptat od kněžny Majolény, a hlavně od starosty Humpála, že Rumcajs je lotr. Zve do svého panství všechny možné i nemožné loupežníky, aby ho provzdly Rumcajse zbavili! Rumcajs prosí Vás, šlechtní loupežnické učně, o pomoc. Já jsem tu taky, abych pomohl Rumcajsovi. Budu Vám radit v boji proti všem těm lotrům, a dokonce i proti mému nezbednému tátovi.

Váš Lotrando mladší

A opravdu se každý den v táboře objevil nejméně jeden z loupežníků a vymýšleli úkoly, které by Rumcajs nebyl schopen sám splnit. Ale společně s Lotrandem mladším a loupežnickými učni nástrahy zdolali a získávali jednu loupežnickou hlavu za druhou. Hlavy vytvořila Lenka. Na každý hrací den jednu, ale čtyřikrát, protože jsme měli čtyři loupežnické tlupy. Sečteno a podtrženo, čtyřicet čtyři hlav loupežníků od Babinského přes Lotranda až po Grasela. Z ciziny dorazili Al Capone a Fantomas. Z pohádek, písniček a bájí se vynořili Jožin z bažin, Jekota či Bílá vdova. Jeden den se v Bukvici objevil Pet-

rovský s celou svou bandou. No zkrátka celá plejáda lotrů, loupežníků a vyvrhelů se spikla proti Rumcajsovi, a nebýt Lotranda mladšího i loupežnických učňů, nevím nevím, jak by to s Rumcajsem dopadlo...

V neděli, v den příjezdu loupežnických učňů, se zejména nováčci seznámili s okolím tábora a místy v lese, kde se budou odehrávat hry, soutěže a bojovky v příštích čtrnácti táborových dnech. Rumcajs s Mankou a taky Lotrando mladší se Zubejdou loupežnické učně seznámili s táborovou hrou, vlastně ne, to už věděli, co chce kněžna Majoléna se starostou Humpálem Rumcajsovi s Mankou provést, a vysvětlili jim, podle jakých pravidel se bude hrát, aby boj Rumcajse s lotry pozvanými Humpálem byl veden poctivě a spravedlivě.

Hned na pondělí si kněžna Majoléna s Humpálem pozvali známého lotra Babinského. Byl to těžký kalibr na začátek. Babinský nastražil celkem pět nástrah a léček. Táboroví učni za pomoci Rumcajse a Lotranda mladšího všechny zdolali, a když se kněžna s Humpálem přišli navečer podívat, jak souboj dopadl, jenom nevěřícíně koukali, že loupežniční učni zvítězili a získali hlavu loupežníka Babinského. Jenomže starosta Humpál jim na další den přichystal další těžký kalibr. A nejenom učňům, ale i mladému Lotrandovi. Na další den pozval totiž Lotranda staršího a z pohádek víte, že to byl nějaký loupežník... Však se taky Humpál před paní kněžnou naparoval, jak na všechno zítra vyraje, když vyzve proti sobě tátu se synem. O tom také byla první podvečerní scénka, kterou sehráli hlavní aktéři, a to Rumcajs s Mankou (od středy se k nim přidali i Cipísek), Lotrando mladší se Zubejdou a proti nim kněžna Majoléna se starostou Humpálem. Podle potřeby do příběhů a scének přistoupili další aktéři, jako třeba Jožin z bažin či nově jmenovaný mladý starosta, když byl raději Humpál kněžnou po deseti dnech odvolán. Hlavně mladší loupežniční učni si

chtěli s Humpálem vyřizovat účty namísto a hrozilo nebezpečí úrazu, když začaly létat i kameny. Jo, abych nezapomněl, paní kněžnu hrála Zuzka a role nenáviděného Humpála už i vzhledem k postavě zbyla na mě. Je pravda, že první scénky spočívaly většinou v dialogu mezi Rumcajsem a Humpálem, v dalších dnech se začali osmělovat i další aktéři a zapojovali se do slovních půtek mezi paní kněžnou a starostou Humpálem na jedné straně a Rumcajsem s rodinou, Lotrandem mladším se Zubejdou na straně druhé. Naše scénky si nenechala nikdy utéct Jiříkova asistentka Lenka. Nechápatě jsme na ni koukali, když se nás zeptala, jak jsme scénky dlouho nacvičovali. Každý den šlo o naprostou improvizaci, jenom jsme si předem řekli, jaké bude hlavní téma a o čem bude řeč...

Jak starosta Humpál řekl, tak se také stalo. V úterý se v Bukvici objevil sám velký Lotrando. Aby byli loupežniční učni schopni číst korespondenci psanou loupežníky, museli se naučit „loupežnické písmo“ a přečíst dopis, který Lotrandovi mladšímu poslal jeho dědeček Lotrando I. A Lotrando starší vymyslel další kulíšárnu, když se pro splnění úkolu musely tlupy loupežnických učňů proplést „pavoučím údolím“. Cestou překonali pavoučí síť a provazovou lávku, nalézt

podle zákresu v mapě museli místo, kde jsou ukryta kopí, a s nimi se vydat na souboj s obřími hlavami. Loupežniční učni všechny tyto nástrahy překonali a odměnou jim byl ve zbytku dne turnaj v přehazované. Tlupy, které právě nehrály, dodělávaly měšce na táborové peníze, a hlavně kůly, na kterých pro výstrahu už dnes budou viset hlavy Babinského a Lotranda staršího. V dalších dnech, pokud se bude dařit, přibudou na kůlech další hlavy...

Ve středu přivolal na pomoc Humpál z nedaleké zříceniny hradu Pařez v Prachovských skalách hned dva loupežníky Dlska a Turka, kteří svedli s našimi loupežnickými učni boj o poklad, který v blízkém lese zakopali. A když jej Lotrando mladší se svými pomocníky vypátral, svedli o poklad souboj. Další vítězství a hlava Dlska na kůlu, to byl výsledek dne, a to si ještě stihly tlupy mezi sebou zahrát loupežnickou pelotu. Paní kněžna, a hlavně Humpál prskali večer vzteky a slibovali hroznou pomstu.

A opravdu, na čtvrteční den jim přispěla na pomoc z Libáně Bílá vdova a s ní Petrovští. Bylo jich pět a našim přátelům se podařilo všechny porazit a získat hlavu Petrovského. Když se podařilo zdolat Petrovské, nebylo následující den těžké zdolat Sarku Farku. To se opravdu podařilo a večer se měla konat oslava v podobě diskotéky. Jenomže paní kněžna zakázala a Humpál se pokusil rozbíhající se zábavu ukončit. To si tedy nadrobil. Jestliže mu do této doby škodili jen ti mladší z loupežnické party, nyní si už proti sobě poštal všechny a byl rezolutně z místnosti vykázan.

Sobota bývá v táboře vyčleněna sportovním disciplínám. Jinak tomu nebylo v plánu ani letos. Jenomže kde se vzal, tu se vzal v Bukvici Al Capone až z daleké Ameriky. Nebylo nic jiného než disciplíny upravit, a tak se soutěžilo ve střelbě z bambitky, v plížení pro lup, tunelování, zbavování se důkazů či v praní špinavých peněz. Všechny tyto disciplíny naše tlupy zvládly, a tak je zkusil Al Capone alespoň připravit o peníze, když rychle zřídil v Bukvici kasino a odíral naše mladé,

nezkušené loupežnické učně o táborové peníze v ruletě, kostkách, kartách a dalších hazardních hrách. To se mu částečně povedlo a se získanými penězi se pokusil vzít roha, jak se říká. Naše tlupy se vydaly po jeho stopách a večer, k nelibosti kněžny Majolény a starosty Humpála, visela na kůlu i jeho hlava.

Tak proběhl první táborový týden. Ve druhém týdnu se naše loupežnické tlupy postupně vypořádaly s Ledříčkem, Ondrášem a Jurášem, a dokonce s posledním „žolíkem“, kterým měl být Fantomas se svými technickými vynálezy. Ve středu před cestou na bivak se vynořil z bažin Jožin, a když se tlupám podařilo překonat jeho zrádnou bažinu, překvapil je ještě na rybníku ve Střevači. Tady se jim snažil překazit plnění úkolu na nafukovacích lodích. Je pravda, že v případě některých tlup to zas tak těžké nebylo. Pádlování jejich posádek nebyla právě nejsilnější disciplína. Ale i tuto překážku tlupy překonaly a naši loupežníci učni si bivak užili. Někteří si ráno stěžovali, že jim byla zima. Opravdu tahle noc byla nejchladnější ze všech táborových nocí. Když se všichni zahřáli horkým čajem, další už zařídilo sluníčko. A tak se celý tábor, včetně Rumcajse a dalších postav v příslušných kostýmech, šel ukázat paní starostce a paní vedoucí do prodejny. Cestou zpět na základnu se nic mimořádného nedělo. Po krátkém odpočinku se ale ještě museli loupežníci učni utkat s již zmíněným

Fantomasem. Protože získáním jeho hlavy skončil souboj s loupežníky, mohla večer vypuknout taneční diskotéka. V této době už Jičínu několik dnů vládl nový starosta. Humpála paní kněžna starostenství zbavila a smířila se s uměním Lotranda mladšího a jeho loupežnických učňů. Vlastně i poslední učni splnili všechny předepsané zkoušky, a tak se z nich stali „bakaláři loupežnických věd“. Všichni slíbili, že svoje vzdělání budou využívat tak jako jejich vzory, kterými jsou Rumcajs s Cipískem a Lotrando mladší.

Humpál sice kolem sebe ještě trochu kopal, dokonce chtěl žalovat knížepánovi, že si paní kněžna na radnici dosadila mladého „zajíčka“, ale nebylo mu to nic platné, a tak z Bukvice navždy zmizel. Kam? Nevíme a nikdo po něm nepátral.

Všichni loupežníci a lotři, pozvaní starostou Humpálem, byli poraženi a jejich hlavy visí na kůlech a zdálo by se, že je konec. Ale to by nebyl Rumcajs, aby svým mladým pomocníkům nepřipravil překvapení. V truhlíčkách na ně čekal sladký poklad, ale jak ho známe, nebude to úplně zadarmo. Nejdřív si zkontroloval, jestli všechny tlupy složily puzzle s obrázkem jeho rodiny. Jednotlivé dílky získávaly tlupy za umístění v jednotlivých úkolech táborové hry. Chybějící dílky si tlupy mohly dokoupit u Lotranda za zlatky, které si během uplynulých dní vydělaly za splnění jednotlivých předmětů loupežnické školy, za úklid ve stanech, umístění ve hrách a soutěžích. Puzzle jsou složeny a tlupy se mohou vydat za pokladem. V jakém pořadí? První vyráží nejbohatší tlupa, poslední ta nejchudší. V mapě mají tlupy zakreslena místa, která musí navštívit, a tam získávají indicie, kde hledat Rumcajsův poklad. A která tlupa zvítězila? Byl to Krysí gang, Rudí loupežníci, Shnilý bambitky, nebo snad Krkořezové? A není to fuk? Já si myslím, že jsme zvítězili všichni. My, co jsme připravovali letošní program a řídili jeho naplnění, i naši táborníci.

Jiří Machula, vedoucí tábora

Náměstí zpříjemnila zeleň

Na náměstí Hilmarově pracovníci místního hospodářství rozmístili 15 kusů truhlíků na květiny, které vyrobili. Truhlíky naplnili kačírky a zeminou a následně je osázela zahradnická škola Kopidlno. Zeleň vypadá velice pěkně a přispěla ke zkrášlení a zpříjemnění pobytu na náměstí.

Jaroslav Mikule

Zahrada KVC dostala bezpečnější plot

Na pozemku u kopidlenkého Kulturního a vzdělávacího centra a knihovny byl původní drátěný plot v dezolátním stavu. Vzhledem k tomu, že majitel přilehlé nemovitosti je vlastníkem vlčáka, který volně pobíhá po pozemku, rozhodli jsme se zakoupit nové plotové prvky, aby se předešlo případnému pokousání. Plot instalovali pracovníci místního hospodářství a starý plot byl demontován.

Jaroslav Mikule

Na táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích děti bavil Fantomas

Letošní sezona na táborové základně TJ Sokol Kopidlno v Ledcích byla zahájena již v polovině dubna a jak jinak než brigádnickou činností na údržbu a postupnou přípravu tábora na letní sezonu. Letos jsme potřebovali hlavně opravit odpadovou jámu, jejíž zastřešení nevydrželo chvilkový nápor sněhu, zastřešili a inovovali jsme táborové sprchy, letitá kamna v kuchyni pamatující první sokolské tábory bylo potřeba také odborně omladit, a tak jsme se několik jarních víkendů vůbec nenudili. Pro zpestření táborové činnosti jsme si ještě vymysleli postavit univerzální konstrukci pro šplh, hrazdu a houpačku, též bylo třeba vykopat novou jámu a přestěhovat jeden ze suchých záchoďů a další drobné opravy či nátěry.

Počátkem června jsme tábor uklidili a částečně postavili některé táborové stavby pro 14denní tradiční sportovní kurz SZaŠ Kopidlno. Novinkou bylo také pořízení dalších nových postelí do další chaty. Postupně chceme vyměnit postele ve všech chatách. Výměnu bychom chtěli dokončit v příštím roce.

Náš vlastní tábor jsme letos pořádali v termínu 1.–15. 7. a zúčastnilo se ho 79 dětí z různých konců republiky. Snad nejdelší cestu měli táborníci z Brna. Cenu jsme letos navýšili vzhledem k rostoucím cenám potravin na 4300 Kč, tedy o 400 Kč proti loňskému roku, tedy o 10 % s ohledem na vývoj inflace. Stále však patříme k nejlevnějším táborům v republice. Postupně se ukázalo, že toto navýšení bylo zcela dostatečné. Trochu nám zamotalo hlavu rozdělení přihlášených dětí do družstev na chlapce a děvčata. Vždy v minulosti měla poměrně větší převahu

Všichni táborníci pohromadě.

děvčata, ale letos to bylo přesně půl na půl. Museli jsme tedy trochu improvizovat a jednu z připravených vedoucích nominovat do družstva chlapců. Obsazení tábora vedoucími bylo obdobné jako v loňském roce s drobnými obměnami. Jako nováčci s námi letos jely Emča Mužná jako vedoucí děvčat a Monika Pěničková jako zdravotnice na jeden týden, obě bývalé ledecké tábornice. Do tábora jsme vyjízďeli na dvě skupiny. Jedna autobusem z Kopidlna a druhá byla rodiči svezena přímo na parkoviště v Ledcích. Odtud již pěšky do tábora a zavazadla nákladákem. Dopravu autobusem zajišťovala firma pana Hlouška, zavazadla silničáři z Kopidlna

a kamarád Miloš Hubálovský, za což všem patří velký dík.

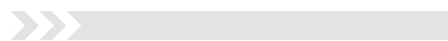
Hned v prvních dnech po zahájení tábora jsme museli řešit některé táborníky, kterým se tak hodně stýskalo nebo se také nebyli ochotni srovnat s táborovým řádem, že si zavolali rodičům a rodiče si je odvezli. To se bohužel stává, dnešní děti prostě takové jsou a náš tábor není takový, že by si v něm každý mohl dělat, co se mu líbí.

Náš programový vedoucí Míra Kopecký – Baďáček – dlouho před zahájením tábora pracoval s pomocí ostatních na další táborové hře pro družstva, která letos měla název „Dobrodružství s Fantomasem“ a odvíjela se svými náměty od známých filmů. Jako již tradičně některé úkoly byly doplněny hravými scénkami, které u dětí mají vždy velký úspěch. Další program tábora se svým složením nelišil od zaběhnuté náplně minulých let. Tedy tradiční sportovní a střelecká olympiáda jednotlivců, kde se soutěžilo v bězích, skocích, vrhu koulí či hodu granátem nebo střelbě ze vzduchovky, hodech kroužky na cíl či házení šipek do terče. Vedle toho probíhaly soutěže družstev ve vybíjené, přetahované, přehazované, štafetovém běhu a spousta dalších her. Také soutěž v pořádku či závod tříčlenných hlídek. Během tábora děti podnikly též dva výlety do okolních vesnic.

Vedle těchto různých soutěží byly uspořádány dva táborové ohně, noční stezky odvahy či táborová maškarní diskotéka. Na závěr tábora vítězové jednotlivých sportovních disciplín a dalších her obdrželi diplomy a množství cen. Moc času na odpočinek nezbyvalo. Letošní teplé počasí bez dešťů prálo

Celkový pohled na tábor.

vodním radovánkám v nedalekém rybníce, který po dvouleté odluce, kdy byl problém s cerkariemi či loni s malým množstvím vody, byl letos opět stoprocentní. 14 dní tábora uteklo jako voda bez nějakých vážnějších problémů, i když dva výjezdy do boleslavské nemocnice jsme měli, ale naštěstí nic vážného. Již v úvodu tábora všichni obdrželi na památku táborové tričko s logem tábora a všech družin, které při odjezdu bylo u každého plné podpisů kamarádů a vedoucích.

Na letošní tábor k nám též zavítala kontrola z krajské hygienické stanice, která dle vyhlášky prověřila veškeré zajištění tábora z hlediska stravování, hygieny, potřebné lékařské dokumentace dětí i vedoucích a dalších legislativních požadavků. Kontrolou jsme prošli bez ztráty kytičky a s pochvalou. Po ukončení našeho tábora jsme táborovou základnu zapůjčili již tradičně na 14 dnů přátelům z Klubu dětí Dobrovice, kteří zde uspořádali svůj tábor. V srpnu již v prostorách tábora probíhají rodinné rekreační pobyty členů i nečlenů TJ Sokol.

Závěrem bych chtěl poděkovat celému kolektivu personálu tábora, který letos činily vedoucí družstev děvčat Jitka Kopecká, Jana Zajícová, Klára Knížková, Katka Zichová, Kristýna Kosinová 1. týden a Emča Mužná. Vedoucí družstev chlapců byli Tomáš Zachoval, Tadeáš Klobouček 2. týden, Martin Knittl 1. týden, Jakub Knittl, Pavel Šafler 2. týden, Vašek Slavík ml. 1. týden a Iva Vovsová. Programovým vedoucím byl Míra Kopecký, hospodářem byl Fanda Zajíc, v kuchyni kralovali Stáňa Bernardová, Radek Knížek, Blanka Zezulková a 2. týden Klára Hyršalová. Zázemí kuchyně zajišťovali Jarda Kvintus a Vašek Slavík st. Zdravotnicí byla 1. týden Monika Pěničková a 2. týden Dana Čihulová. Hlavním vedoucím tábora byl Milan Šafler.

Díky též patří městu Kopidlno a firmě Lasercentrum Liberec za finanční podporu tábora, bez které by nemohla proběhnout plánovaná modernizace tábora.

Množství fotek a videa z tábora naleznete v odkazech na facebooku Letní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích – oficiální stránka (www.facebook.com/taborledcekopidlno).

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Vítězové sportovních disciplín.

Koupání v rybníce.

Fantomas předával odměny.

Součástí tábora je i škrábání brambor na oběd.

Chvilé odpočinku.

Táborový oheň.

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenská stopa v dvacetileté historii parku miniatur v Kowarech

Naši žáci (zahradníci Matěj Šitina a Roman Zajíček) začali provázet české návštěvníky Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech v červenci 2013. Po uzavření parku se po večerech věnovali úpravám zeleně a na práci jim svítily miniatury. Matěj Šitina pracoval v Kowarech jako zaměstnanec do ledna 2021, kdy byl park z důvodu epidemie covidu-19 uzavřen.

O letošních letních prázdninách opět působili v polských Kowarech kopidlenská zahradnice. Spolupráce po „covidové“ přestávce pokračuje!

Foto Nella Rybínová

Prázdninová praxe

Jedna z prací, které neodmyslitelně patří k prázdninové praxi, je sklizeň letniček k sušení.

Foto Jan Špaček

Sklizeň paprik.

Foto Jakub Verecký, 2. ročník, učební obor Zahradník

Na školních pozemcích nepracujeme jen my v rámci praxí, ale i spousta pracovníků, bez kterých by to ani nešlo.

Foto Jan Špaček, učitel odborných předmětů a odborného výcviku

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU Ještě v 7 hodin zelo nádvoří kopidlenského zámku prázdnou, aby se za hodinu naplnilo, jak už to nikdo dlouhá léta neviděl. Nováčky si pak třídní učitelé odvedli do svých tříd a zároveň jim bylo vše ukázáno, ozejmženo, včetně používání šaten a dalšího zázemí školy.

Jiří Savinec, učitel odborného výcviku

Zprávy ze zahradnické školy

Prázdninový výlet do bylinkových zahrad Kuksu

Školní výlety se zpravidla odbývají na konci května, případně v červnu, ale i ve druhé půli letních prázdnin jsme mohli vyrazit za poznáním. Mimo jiné za bylinkami. Sešlo se nás celkem 12 adeptek „kořenářského řemesla“ pod vedením Ing. Čestmíra Vorlíčka s paní ředitelkou Ing. Lenkou Noskovou v čele a vyrazili jsme do bylinkových zahrad hospitálu Kuks. Den jako malovaný, parádně rozkvetlá zahrada plná bylinkových kuriozit a k tomu neskutečně zajímavý výklad zdejšího šéfhodiny Ing. Jiřího Pirnera. Vážně paráda!

Jiří Savinec, učitel odborného výcviku

Jeden z pomocníků při sečení trávy v parku – mulčovací traktor SECO Goliath 4 x 4.

Foto Jakub Verecký, 2. ročník, učební obor Zahradník

29. Kopidlenský kvítek

Jako každý rok se můžete těšit na vyzdobené interiéry zámku, prodej výpěstků žáků, tradiční jedinečné kopidlenské řízky a doprovodný program.

V parku nebudou chybět stánky a otevřen bude samozřejmě palmový skleník.

Těšíme se na vás 14. 10. 2023 od 9:00 do 17:00.

Bližší informace na webu a facebooku Střední školy zahradnické Kopidlna.

Rezavec, ohňovec, vějířovec a ti druzí

Nejsou to jména skřítků, kteří by mohli obývat staleté duby v kopidlenském zámeckém parku, ale názvy dřevokazných hub. A právě ty se v těchto nádherných stromech často zabydlují a působí na nich nevratné škody. Což v létě potkalo veliké „dubisko“ za palmovým zámeckým skleníkem, kdy vichřice dramaticky rozlomila jeho korunu. Přitom chybělo jen pár metrů a újmy by doznala i střecha zmíněného „palmáku“. Ovšem skutečnou příčinou nebyl silný vítr, nýbrž dřevokaznou houbou oslabené dřevo stromu; kdo se podívá pozorněji, objeví u jeho paty nevábně vyhlížející choroše – plodnice rezavce kořenového (*Inonotus dryadeus*). Strom nyní čeká náročná úprava koruny; léčba je nemožná a houba ho časem zcela umoří, nicméně lze její ničivý postup šikovným zásahem zpomalit.

Jiří Savinec, učitel odborného výcviku

Na první pohled to byl statný zdravý strom, jmenovitě dub letní, ale pravda je jiná – pevnost jeho dřeva skrytě nahlodala dřevokazná houba a letní vichřice pak dílo zkázy započala. Chybělo jen pár metrů a zasně by vzala i střecha historického palmového skleníku. Dnes rozlomený strom čeká na odborný zásah arboristů.

Nahlédnutí do zámecké sušárny

Celé prázdniny sklízíme statice, slaměnky i jiné květy na sušení, došlo dokonce i na šišky a naše sušárna ve staré zámecké oranžerii praská ve švech. Ovšem i na sesychající se zavěšené svazky je třeba občas dohlédnout

a utáhnout je. A věřte nevěřte, hned se začátkem školního roku se pustíme v rámci výuky do jejich zpracování – jako první přijdou na řadu dekorace dušičkové a hned po nich adventní.

Jiří Savinec, učitel odborného výcviku

Rezavec kořenový (plodnice u paty stromu) napadá báze dubů i jejich kořenový systém, dřevo významně oslabuje a postupuje jím až nahoru do koruny.

Noc s Andersenem v kopidlenské knihovně

Noc s Andersenem je akce knihoven na podporu dětského čtenářství. Při této akci děti nocují v knihovně u příležitosti výročí narození dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena.

Při této akci se kopidlenská knihovna přes noc změnila v pohádkový a fantastický svět určený jen dětem.

Kdo se bojí, nesmí v noci do knihovny! Na ty, kteří se nebojí, čekala noc plná soutěží, her a úkolů.

Témat se nabízelo hned několik, vybrala jsem téma „Ferda Mravenec“.

Akce, která proběhla 31. března 2023, se

zúčastnilo 11 čtenářů. Někteří z nich byli v knihovně poprvé, ale jistě ne naposledy. Děti byly natěšeny, že stráví svoji první pohádkovou noc mezi knížkami.

V 16:00 hodin jsme společně s 11 nocležníky oficiálně zahájili pohádkové nocování. Zasmáli jsme se při seznamovacích hrách a poté jsem děti seznámila s knihovnou. Následně si děti mohly pomoci šablon vytvořit svůj obrázek Ferdy Mravence a barvičkami doladit dle svých představ. Výroba obrázku je velice zaujala. Po výrobě obrázků jsme přešli na další aktivitu, kterou byly různé soutěže. Děti si soutěže s nadšením užívaly.

Po společné večeři, dalo by se říci hostině, ke které přispěli i rodiče dětí, jsme pro děti připravili překvapení. Na děti čekala večerní zábava a nakonec diskotéka.

Ve 22:45 hodin nastal čas na osobní hygienu a pak už knihovna posloužila k zaslouženému odpočinku našim „spáčkům“, kteří ve svých spacácích spokojeně dříve či později usnuli.

Co dodat na závěr? „Celý svět je plný zázraků, na které jsme si však tak zvykli, že je nazýváme všedními věcmi,“ řekl Hans Christian Andersen.

Michaela Palečková

Pasování prvňáčků na čtenáře

Pasování prvňáčků na rytíře řádu čtenářského je slavnostní akt, kdy jsou prvňáčci základních škol pasováni na čtenáře.

Letos proběhlo pasování prvňáčků 20. června. Výjimečně jsme se sešli na základní škole, jelikož v prostorách, kde se tradičně pasování odehrává, probíhala výstava. Knihovnice Míša Palečková přivítala přítomné rodiče, učitele, pana starostu a pana ředitele.

Poté proběhlo vystoupení, které připravily děti pod vedením třídní učitelky paní Zuzany Kaskové.

Po vystoupení dětí knihovnice představila pasovací komisi – pana starostu města Kopidlna Ing. Karla Žižku, pana ředitele zdejší školy Mgr. Pavla Berného a třídní učitelku Mgr. Zuzanu Kaskovou – a přečetla dětem pasovací slib. Prvňáčky pasoval na čtenáře pan ředitel Pavel Berný.

Poté, co prvňáčci složili slib rytíře řádu čtenářského, obdrželi glejt, čtenářský průkaz do knihovny na rok zdarma a knihu z projektu Knížka pro prvňáčka, vydanou speciálně k tomuto účelu. Bonusem byla pro každého taštička s malým překvapením v podobě sladké odměny a velkým zážitkem byl pro malé čtenáře knihovnicí připravený přípitek dětským šampíčkem. ;)

Tímto bych ještě jednou ráda poděkovala všem, kteří se pasování zúčastnili. Novým dvaceti rytířům přeji, ať jim jsou knihy celoživotní inspirací i věrnými průvodci, a moc se na ně těším v naší kopidlenské knihovně.

Míša Palečková, knihovnice

Měsíc čtenářů v Kopidlně

Letos vyhlásil Svaz knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) ČR celostátní kampaň na podporu čtenářství a knihoven nazvanou Březen – měsíc čtenářů. Cílem tohoto společného projektu českých knihoven je oslovit společně co nejširší veřejnost a ukázat, co vše mohou knihovny svým návštěvníkům nabídnout. Knihovna Kopidlna se jako každoročně spolu s dalšími knihovnami v celé zemi k této akci připojila a nabídla svým čtenářům a návštěvníkům i dalším zájemcům z řad veřejnosti celou řadu zajímavých akcí.

Během března proběhly v kopidlenské

knihovně tyto akce:

- 8. 3. 2023 – Knihovnická kavárna – posezení nad knihami s kávou (čtenář radí čtenáři)
- 23. 3. 2023 – Čtení z místních kronik
- 27. 3. 2023 – Beseda s doc. MUDr. Josefem Donátem
- 31. 3. 2023 – Noc s Andersenem

Během celého března probíhaly v knihovně besedy pro žáky základní školy a děti mateřské školy. Pro starší žáky jsem si připravila besedy věnované Karlu Čapkoví, který patří k našim nejvýznamnějším českým

pisovatelům 20. století. Rovněž patří k nejčtenějším českým autorům doma. Žákům jsem přiblížila několik základních informací z Čapkova života a díla a poté jsem pro ně měla připravené kvízy. Pro mladší žáky jsem připravila besedu o Karlu Jaromíru Erbenovi a Boženě Němcové a rovněž kvízy na dané téma. Pro děti z MŠ jsem připravila besedu o významných budovách v Kopidlně. Během celého března měli čtenáři možnost registrace zdarma a rovněž probíhala po celý měsíc čtenářská amnestie.

Michaela Palečková, knihovnice

Kopidlno se rozeznělo Memoriálem Honzy Macáka

Chvályhodná snaha města o zachování tradice bluegrassového festivalu přivedla letos do Kopidlna celkem devět kapel osmého ročníku Memoriálu Honzy Macáka. Pro neznalé nebo později narozené: kopidlnský rodák Honza Macák (1943–2011) byl průkopníkem bluegrassové muziky u nás. Banjista místní skupiny Větráci, zpěvák a skladatel stál s několika přáteli v roce 1972 u zrodu festivalu Banjo Jamboree. Šlo tehdy o zcela ojedinělou událost, Banjo Jamboree patří mezi nejstarší – stále fungující – festivaly tohoto typu na světě. I v pravlasti téhle muziky, v USA, nás předběhli jen o pár let. Přestože se samotné Banjo Jamboree několikrát stěhovalo a dvacet posledních ročníků se konalo v Čáslavi, bluegrass v Kopidlně zůstává.

Letošní ročník zahájil před zaplněným hledištěm mandolinista, zpěvák a skladatel Petr Kús se skupinou FÁMY. Petr patří, stejně jako řada dalších účinkujících, k pamětníkům začátků festivalu. Kapela jako vždy odvedla výborný výkon. Řada Petrových skladeb během let zlidověla a patří už dnes mezi české bluegrassové standardy.

Bluegrass je akustická muzika, která vznikla na konci čtyřicátých let v USA a má svá pevná pravidla. Charakterizuje ji nástrojové obsazení (kytara, pětistrunné banjo, mandolína, basa, housle, případně dobro nebo foukací harmonika), způsob hry na tyto nástroje a typický, často vícehlásý zpěv. Přes dané mantinely má bluegrass celou řadu odnoží, od moderních a progresivních až po

velmi tradiční, tu druhou větev reprezentovala na festivalu skupina LOG z Prostějova. Velmi příjemnou muziku, vynikající vokály a hodně vlastní tvorby předvedl následující FLAŠTR. Třetí vystupující, kapela DŘEVĚNÁ TRÁVA, patří k vyznavačům tradičnějšího podání bluegrassové muziky. Jak ale dokládá jejich nové CD, nebrání se pánové ani vlastní tvorbě.

Dalším z vystupujících pamětníků počátku bluegrassu v Kopidlně byl banjista Jarda Žanta, který se skupinou SWING GRASS REVIVAL předvedl výborně podanou fúzi bluegrassu a swingu. Chybět nemohli kopidlnští Větráci, kapela stará jako festival sám. Však v ní také kromě „otců zakladatelů“, kapelníka a foukačkáře Jindry Havlíka a mandolinisty Zdeňka Vohnouta, hrají Zdeněk Vohnout mladší na basu a Honzův syn Marek na ky-

taru. Místo zesnulého Honzy Macáka obsluhuje banjo v kapele Pavel Janiš, výrobce znamenitých hudebních nástrojů.

Jako obvykle výborný výkon odvedla ostravská kapela GOODWILL, uskupení představující modernější tvář bluegrassu a hrající s neuvěřitelným nasazením. V předposlední kapele BG CWRKOT jsme opět mohli slyšet Marka Macáka, tentokrát jako mandolinistu a obdivuhodného zpěváka. O vynikající závěr se postarala kapela BARBECUE, s vtípem hrající pestrou žánrovou směs, která diváky vždy potěší. Jako host vystoupil se skupinou mladý banjista Honza Handlík, syn kapelníka Pavla Handlíka. Honza se nedávno vrátil z USA, kam se dostal zásluhou nadace Ivy a Rosti Čapkových na „banjovou stáž“ u mistrů tohoto nástroje.

Já sám, jako moderátor, jsem si akci opravdu užil. Kromě účinkujících patří poděkování místním hasičům, kteří se postarali o výborné občerstvení, a Miše Havelkové, která měla celý festival na starosti, všechno klapalo jako na drátkách. Pestrou dramaturgii festivalu bravurně sestavil Marek Macák a diváci vypadali velmi spokojeně, nepochybně i zásluhou výborného zvuku, který obstaral osvědčený Běda Šturm. Nezbyvá než držet městu Kopidlnu palce, aby pokračovalo ve velkorysém podpoře festivalu. Doufejme, že napřesrok se opět všichni sejdeme u dobré muziky na devátém ročníku Memoriálu Honzy Macáka.

Pavel Brandejs

Sjezd banjistů byl pro mě největším svátkem

Do Kopidlna jezdím hrát už rovných 50 let. Začalo to v roce 1974, v mých 15 letech. Měli jsme v Jablonci nad Nisou svou klukovskou bluegrassovou kapelu a chtěli jsme poznávat, jak to chodí i jinde. Od konkurenčních jabloneckých skupin jsme se dozvěděli, že dobrá příležitost k vystoupení je Banjo Jam-boree v Kopidlně, kde rok předem někteří už hráli. Pořadatel Honza Macák nás pozval, když jsme se přihlásili, a tím to začalo. Sjezd banjistů byl pro mě největším svátkem banja, na který jsem se velice těšil, a každý rok jsem si chystal novou skladbu na předvedení, což bývalo v propozicích podmínkou. Všichni banjisté z ČSSR jsme se na této akci pravidelně scházeli, poměřovali své dovednosti, vzájemně sledovali, co kdo hraje a jaké skupiny ze zámorí nás ovlivňují.

Jak šel čas, tak samozřejmě celý areál kolem sokolovny v Kopidlně už přestával stačit návalu příjezdících fandů a jejich skupin. Moje poslední vystoupení u sokolovny bylo v roce 1982 s pražskými Chomouty. Pak jsem šel na vojnu a byla pauza. Začaly také nějaké třenice o název a stěhování festivalu. S Modrotiskem jsem potom už jezdil do Strakonice a později do Čáslavi, kde tento festival Banjo Jam-boree díky bohu už zdomácněl.

Po roce 2000 jsem se k bluegrassu opět vrátil po krátké přestávce a začalo mě zajímat, co se v Kopidlně děje. S Honzou Macákem

otce a začala se psát historie Banjo Memories, dnešního bluegrassového festivalu, jehož letos byl již osmý ročník. S Handlem jsme přijeli do Kopidlna v roce 2019 a velice mě potěšilo, jak je akce dobře připravena jak pro muzikanty, tak diváky. Lidí se sešlo hodně, krásná atmosféra, dobré pódium a kvalitní zvuk. Výběr zúčastněných kapel perfektní a každý si tedy mohl přijít na své, jak se říká.

Jablonci, kde se kultura krouhá až nehorázně. Publikum stárne a je otázkou, čím přilákat nové a mladší posluchače. Protože když není komu hrát, tak to netěší. Letos jsem ale Markovi nabídl svou druhou skupinu, a to Swing Grass Revival. Hrajeme to, co máme v názvu. Jsem pokročilejšího věku a vím, že bez omlazovacího procesu to nejde. Jsme v kapele rozklenuti přes tři generace a fun-

kem a Větráky jsme se potkávali na přehlídkách, tak dílčí informace jsem měl. Jejich skupina také postupně začala omlazovat a synáčekové se měli k světu a pokračovali ve šlépějích otců, což trvá dodnes. Pak Honza umřel a jediným kontaktem na Macáky zůstal pro mě Marek, který hrál s BG Cwrkotem. Jeho sestru Hanku jsem občas viděl na štábu BJ v Čáslavi, při vyřizování záležitostí kolem vystupujících kapel.

Naše skupina Handl začala od roku 2013 sbírat vavříny a ocenění na evropských soutěžích a byl o nás poměrně značný zájem. Marek mezitím rozjel za podpory přátel a města Kopidlno vzpomínkovou akci na

Opět jsem si zavzpomínal na staré časy, jel se podívat k opuštěné sokolovně a po městečku. Napsal jsem v následujících letech několik příspěvků do bulletinu Bluegrassové listy, které vydává BAČR, a připomněl význam Kopidlno a dění kolem Honzy Macáka pro vývoj bluegrassu v naší republice. Hodně se o tom samozřejmě mluvilo a psalo vloni v Čáslavi, kdy se slavilo jubileum 50. festivalu.

Když jsme se zjara letos s Markem Macákem domluvili, že nás obsadí na festival, tak jsem měl radost. Jednak že si zahrajeme na velké přehlídce a že akce trvá a nerozplynula se jako mnohé jiné. Doba je těžká a menšinovým žánrům příliš nepřeje. Vidím to na

guje to. Když někde vystupujeme, tak zveme své přátele. Tím přicházejí i mladší ročníky a to je bezva. V sobotu jsem potkal u vás třeba kamarády z Jablonce, Liberce a Tanvaldu. Naše kapela má v obsazení bicí, což na bluegrassovou tradiční přehlídku je rarita, ale vlastně nikoho to nepopudilo. V areálu kluziště těch mladších lidí také bylo docela dost, se mi zdálo. Takže to žije a doufám, že festival bude i nadále prezentovat kvalitní muziku a bude do Kopidlno za čím jezdit. Děkuji všem pořadatelům za vytvoření příznivých podmínek k vystoupení skupin. Ať se daří a zase někdy na viděnou u vás v Kopidlně.

Jaroslav Žanta, kapelník, banjo

Řekli o letošním bluegrassovém festivalu v Kopidlně

Bluegrass a Kopidlna k sobě patří

Memoriál Honzy Macáka v Kopidlně patří mezi nejhezčí zážitky naší letošní festivalové sezóny. Měli jsme radost, že se po dvouleté přestávce podařilo festival obnovit, přece jen bluegrass a Kopidlna k sobě patří. To potvrdila i hojná divácká účast, zaplněné hlediště vytvořilo od samého začátku skvělou atmosféru. Počasí se vyvedlo, znamenitý zvuk, solidní občerstvení, prostě pohoda. A po skončení oficiální části bylo muziku v areálu slyšet až do nedělního svítání. I tohle ke Kopidlnu vždycky patřilo. Děkujeme a držíme palce do dalších ročníků.

Pavel Brandejs, BG Cwrkot

Moc rádi se k vám opět vrátíme

Když se řekne Honza Macák, tak první, co mě napadne je kšiltovka, banjo a festi-

val v Záhornici. Tam jsem ho poprvé viděl, slyšel a seznámil se s ním.

Ještě jednou díky moc tobě, Markovi, celému týmu lidí, divákům za super festiválek a za to, že jsme mohli být s kapelou Flastr jeho součástí. Když to půjde, moc rádi se k vám opět vrátíme.

Honza Raclavský, Flastr

V Kopidlně bylo vždy vynikající publikum

Myslím, že za celou kapelu mohu říci, že se nám to hraní líbilo. Příjemné prostředí, vynikající zvuk. Kopidlna je město s dlouhou bluegrassovou tradicí a vždy tam bylo vynikající publikum. Několikrát jsme tam hrávali na Banjo Jamboree a vždy to bylo skvělé. A tak je to i s Memoriálem Honzy Macáka, člověka, který byl nejen duší českého bluegrassu a již zmíněného festivalu, ale hlavně dobrý kamarád.

Míra Kalousek, The Log

Místo, kam se mohu vrátet a kam jsem vždy srdečně zvána

Irena Obrmajerová vzpomíná na dětství v Mlýnci

Kdysi jsem se pokoušel spočítat, kolik žáků jsem za svůj život jako pedagog na různých školách učil. Bylo těch škol devět, od málotržky až po gymnázium. Došel jsem k počtu téměř pět tisíc žáků a studentů. Je to moc, nebo je to málo? Pro mne víc než dost. Jména drtivé většiny z nich jsem samozřejmě už dávno zapomněl. Vždy mě překvapí, když se při náhodném setkání některý z mých žáků diví, že jsem ho na první pohled nepoznal. Neuvedomuje si, že zatímco on měl jen několik desítek učitelů, já měl těch žáků, jako je on, několik tisíc. Jak bych si mohl všechny pamatovat? Přesto jsou výjimky, které si pamatuji trvale a rád si je ve vzpomínkách opakovaně připomenu.

Jednou z nich je určitě IRENA OBRMAJEROVÁ, rozená KOUTOVÁ z Mlýnce. Byla mezi těmi prvými, které jsem při svém počátku učil na škole v Kopidlně, někdy v roce 1970. A proč právě ona se pro mne stala nezapomenutelnou?

Jak to všechno souvisí s Mlýncem, to má souvislost s mou babičkou z mamčininy strany, Marií Čížkovou. Jako dítě mě překvapil její výrok, že v této pro mě milé obci se už dlouho nerodí chytré děti. Bylo to od ní, místní rodačky, rozené Marie Vávrové, hodně silné prohlášení a přinutilo mě k zamyšlení, proč tomu tak je. Babička místní děti docela dobře znala a ony znaly ji. Vždyť jí na konci každého prvního ročníku přiváděl do domku k posouzení své žáčky řídící učitel pan Alois Koudelka. Nejmladší žáčci jí každý něco přečetli, zapřednášeli a povyprávěli. A právě asi tady vzniklo její povědomí, že se tu v tu dobu už chytré děti nerodí. A Irena Koutová byla jedna z těch prvních, které její přesvědčení rozhodně nepotvrzovaly.

Já jsem v té době všechny tehdejší mlýnecké děti učil, ale až na 2. stupni základní školy v Kopidlně, kde jsem od roku 1970 začal učit. A tam jsem Irenu Koutovou poznal. Učil jsem ji matematiku a fyziku, a byl jsem dokonce několik let jejím třídním učitelem.

V roce 1972 proběhl v Mlýnci sjezd rodáků a přátel obce a při té příležitosti vyšel útlý almanach, s řadou dokumentů a názorů na historii obce, její současnost, školství a krajinu okolo ní. Mezi nimi se objevil článek tehdy žákyně IX. třídy ZDŠ v Kopidlně Ireny Koutové, kde krásnými a upřímnými slovy popisuje rodnou obec. Je to překrásně napsané a je škoda, že má babička Marie v té době již tři roky nežila, aby si její vyznání přečetla. Musela by svůj výrok o současných mlýneckých dětech určitě opravit.

Po 50 letech od onoho sjezdu se zdálo,

Moji mlýneckí kamarádi a kamarádky: v podřepu zprava Dáša Válková, uprostřed Růža Klabanová, vlevo Mářa Marková, vzadu stojí vpravo Láďa Vodička, vedle něj moje sestra Evička a zcela vlevo jsem já osobně (O. Suchoradský).

Irena Obrmajerová v současnosti.

že vzpomínka na něj v nějaké formě znovu ožije. Covidové období však plány zhatilo, avšak Irena, provdaná Obrmajerová, svoji vzpomínku na Mlýnec přesto napsala a poslala mi ji k přečtení. Já se rozhodl, že ji s jejím souhlasem zveřejním v Kopidlenských listech. Dnes Irena žije trvale v Jičíně. Má dva chlapece a se svým manželem se již dávno rozešla. Do Mlýnce se často a ráda vrací, což dokazuje její článek, napsaný v těchto dnech, který si celý s jejím dovolením přečtete.

V mé rodné vesničce Mlýnci jsem zažila tolik krásného, že je těžké vybrat jen jednu vzpomínku na mé bezstarostné dětství a mládí.

V roce 1987 jsem se přestěhovala do Jičína, kde žiji dodnes. Mám štěstí, že se do své rodné vesničky mohu kdykoli zajet podívat, což mne vždy potěší. V naší chaloupce jen odložím batoh, a má cesta vede na hřbitov, na hrob mých rodičů. Odtamtud se vydám dál, třeba na kopeček Hrádek, odkud jsou při jasném počasí vidět i Krkonoše. Však jsme se tam něco s kamarádkami na kole naježdily, když jsme jezdily do nedalekých Rožďalovic, na Hasinu a jinak...

Jindy si udělám pěší procházku kolem největšího rybníka na okrese Jičín – rybníka s trefným názvem Zrcadlo. A zase se mi vybavují vzpomínky na to, jak jsme na jeho zamrzlé ploše v zimě bruslili. My, děvčata, jsme tam na bruslích zkoušely krokové variace, snažící se napodobit tehdejší náš vzor, krasobruslařku Hanku Maškovou, zkrátka a dobře jsme se při tom krásně vyřádily. Z ledu jsme se vracely, až když se setmělo, někdy dokonce s bruslemi na nohou (do kozaček ztvrdlých mrazem se prostě nešlo obout).

Nemohu se nezmínit o říčce Mrlině, kde jsme se naopak po celé léto koupali. Dno říčky nám tatínkové vyklidili, vyčistili, nainstalovali tam bytelné stavidlo, abychom měli více vody na plavání. Řádili jsme tam veškerý volný čas po celé léto, po celé prázdniny, pokud nám to počasí dovolilo.

Nemohu se nezmínit o krásných lesích, které obklopují vesničku Mlýnec. Jedeme-li do Mlýnce autem od Kopidlna, projíždíme lesem Horka. Jedeme-li vlakem, pak se nám promítá stejný obrázek – všude kolem trati je samý les. Lesy mám spojené především se svým laskavým tatínkem, který mě do lesa brávil už jako malou holčičku. Chodil si do lesa pro vrbové proutky, z kterých rád pletl košíky nebo vyráběl košťata. Cestou lesem mi vyprávěl příběhy o tom, kde kdysi stávala nějaká hájenka, kdy a kdo v ní bydlel. Moc ráda jsem jeho vyprávění naslouchala. Ještě nesmím zapomenout, že se do lesa chodilo především na houby, kterých tam za mého dětství bývávalo hodně.

Kdykoli přijedu do Mlýnce, má cesta míří do krásné zeleně, a to i přesto, že houby už tolik nerostou. Jakmile do lesa vejdu, nadechnu se a ... cítím vůni lesa, ticho, které naruší jen úžasný zpěv ptáků a šustění suchého listí pod nohama. Je to zkrátka zážitek k nezaplacení. Často jsem chodila do lesa se svou kamarádkou Zlatou, až k Bučickému rybníku, kde kdysi stával starý, opuštěný mlýn. Dnes se tam na-

cháží krásná restaurace s vynikajícím menu, kde se často konají svatby a procházejí se tu pávi. Je to místo, kam přicházejí turisté a přijíždějí cyklisté z širokého okolí.

A ještě jedna letní vzpomínka. Je spojena se senosečemi. Za naším domkem byla velká louka, kterou rozdělovala říčka Mrlina. Jakmile jsem uslyšela, že na louku vyjela sekačka a začala kosit trávu, bylo mi tak nějak smutno. Louku, která se v polovině dubna každý rok zabarvila do žluté barvy, díky spoustě pampeřů. Byla škoda, když sekačka takovou nádhru zrušila.

Později v květnu už byla louka zase plná lučního kvítí – bílých kopretin, fialových zvonků, růžových barvinků... Mezi tím vším rostly různé druhy trav. Ráda jsem si do té trávy lehla a pozorovala jsem nad sebou nekonečně mod-

Rybník Zrcadlo ve své plné kráse.

Houbařská sezóna v mlýneckých lesích vrcholí.

Zimní klouzačka na mlýneckém Zrcadle.

rou oblohu s bíle se pohybujícími obláčky.

Jakmile byla louka posečena, začala jsem cítit její nádhernou vůni, když se tráva, díky slunečním paprskům, měnila v seno. Dokonce si pamatuji, jak místní ženy a babičky pracující v zemědělském družstvu sem chodily seno obracet. I já jsem se obracení sena naučila. Tatínek choval pár králíků, takže seno pro ně bylo potřeba. On vždy posekal kousek na jemu přiděleném pozemku a já jsem s ním pak chodila seno obracet.

Seno se pak shrabalo do řádků, dalo do kupek a s upravenou károu jsme s bratry pro seno dojeli. Vidlemi ho naložili na káru a šup s ním domů, do stodoly. Dnes už se málokde vidí kupky sena. Moderní technika to všechno nahradila a to je určitě dobře. Já přesto dodnes vůni sena cítím a je s ní spojeno i mé vzpomínání na mé dětství. A jsem tomu tak moc ráda.

Nesmím zapomenout na svůj rodný dům, kde jsem vyrůstala se svými rodiči, s mými dvěma staršími bratry – Mirkem a Vráťou. Je to místo, kam se mohu vracet a kam jsem vždy srdečně zvána. A já nikdy toto pozvání neodmítnu. Jsem vlastně šťastný človíček, že jsem rodačka z této malebné vsí, která mě vždy vítá s otevřenou náručí. Je to můj domov a jsem na to náležitě pyšná!

Irena Obrmajerová (Koutová)

Závěr

Vzpomínky na dětství a mládí se neustále vrací s přibývajícím věkem. Irena Obrmajerová má ke stáří ještě daleko. Přesto ráda a opakovaně na své dětství a mládí vzpomíná. A umí se literárně vyjadřovat. To bylo zřejmě už v době, kdy ještě chodila do školy, a platí to stále. Jsme v současné, tolik hektické době vděční za každý projev lokálního patriotismu a nebojme se to nazvat vlastnictvím. V době, kdy se podobné city z lidí ztrácejí a převažuje, zvláště u mladší generace, evropanství, či dokonce globální pohled na svět. To ale není nic špatného, když svět

Irena v zajetí svých vzpomínek.

v oblasti techniky, předávání informací mezi lidmi tak daleko a rychle pokročil. Proto je dobře, že si stále ještě umíme připomenout, odkud pocházíme, kde máme své rodové kořeny a z kterého místa jsme kdysi vzešli.

Máte-li podobné vzpomínky na své místo, kde jste se narodili nebo mnoho let žili, neváhejte a něco nám o tom napište. Pošlete své vzpomínky do redakce Kopidlenkých listů nebo na moji e-mailovou adresu, kterou uvádím za svým jménem.

Olda Suchoradský, Hradec Králové,
e-mail: suchoradsky@centrum.cz

Na snímku z 50. let minulého století před domkem Čížkových čp. 70 a starou školní budovou jsou moje mlýnecké kamarádky: zleva stojí moje sestra Evička, vedle Hanička Borovičková (provdaná Švarcová), o kočárek se opírá její sestra Helenka (provdaná Lambertová), v kočárku jejich bratr Pepíček (který bohužel tragicky zahynul). Vpředu vlevo Dáša Válková z Prahy a vedle Mára Marková.

Nové skutečnosti o životě Františka Matěje Hilmaru – díl 1.

V těchto dnech si připomínáme 220 let od narození významného regionálního skladatele, autora první tištěné polky Františka Matěje Hilmaru, proto bych vás ráda postupně seznámila s novými badatelskými objevy, které jsem uvedla ve své bakalářské práci. K tomuto skladateli mám já i moje rodina vřelý vztah, jelikož vlastníme domek č. 180 v Husově ulici v Kopidlně, ve kterém František Hilmar údajně pobýval. Na domku je umístěná pamětní deska, zastavují se tu turisté, to vše vybízí k hlubšímu poznání této osobnosti. Shodou náhod jsme 19. 2. 2023 našli i „hudební poklad“, jakési poselství z roku 1931, které nám zanechali tehdejší majitelé domku. Chceme být pokračovateli šíření odkazu Františka Hilmaru.

Nejprve bych upřesnila datum jeho narození. Některé zdroje uvádí datum narození 30. 9. 1803, jako například článek v novinách *Hlas našeho venkova*, publikace *F. M. Hilmar* od Jaroslava Hammerbauera nebo v knize *Kopidlenská farnost v historických dokumentech* od Jany Stránkové. I na webových stránkách nalezneme chybné

datum. Z rodného a křestního listu se však dozvídáme, že se František narodil 23. září 1803 v Nové Pace, kde byl následující den pokřtěn farářem Františkem Bílým. Za kmotra mu byl mydlář Václav Kotyk. Je zde uvedena i porodní asistentka Marie Bruková. V matrice je též zapsáno náboženství římskokatolické.

Jeho otec František Hilmar provozoval řemeslo pekařské. Jako správný obyvatel z Podhůří se věnoval i muzicírování. Matka pocházela z Mladé Boleslavi a za svobodna se jmenovala Suchá. Ráda zpívala. Františkoví rodiče byli velice chudí. Měli hodně dětí, František byl z přeživších dětí nejstarší. Po něm se narodil bratr Mikoláš, sestra Zdena Josefa, sestra Marie Margareta a poslední byl bratr Jan, o kterém bude ještě zmínka. Dospělosti se dožili jen František a Jan. František vyrůstal se svou rodinou a sourozenci v malém domku č. 37 v Nové Pace. Bohužel rodný dům se nedochoval, musel být zbořen kvůli výstavbě železnice na trati Chlumecká nad Cidlinou – Trutnov.¹ Dr. Vratislav Vycpálek ve svém odborném

článku Stopadesáté narozeniny Fr. Hilmaru píše:

„V Nové Pace nemohou se dnes pochlu-bit Hilmarovým rodným domkem, neboť železniční trať Chlumecká-Krkonoše přetřela svou železnou realitou nejen onen dvůr, který resolutní matka skladatelova chtěla prý každodenně večer před vlakem zamykat, ale i vlastní domek, kde se o podzimní rovnodennosti r. 1803 narodil náš slavný polkař.“²

František prožil své dětství v Nové Pace. Od malička byl velmi hudebně nadaný. Jako malý zpíval ve sboru a sólově soprán. Základy hudebních znalostí mu postupně předával novopacký učitel Vít Šádek. Učil ho hrát nejdříve na housle, poté na klavír. Sám se ještě naučil hrát na flétnu a harfu. Hrál a zpíval na mariánských poutích, které se v Nové Pace a okolí konaly velmi často. Vždy posluchače zaujal, že je tak malý, přesto šikovný. O jeho působení v Kopidlně si povíme příště.

Darina Stránská

¹ Pravidelný provoz na této trati byl otevřen 1. 6. 1871.

² VYCPÁLEK, Vratislav. Hudební výchova: Stopadesáté narozeniny Fr. Hilmaru. 1956, IV., s. 657.

Poselství z roku 1931 aneb Hra osudu?

V Hilmarově domku v Kopidlně nalezen hudební poklad

V roce 2021 jsme začali s rekonstrukcí Hilmarova domku (Husova 180, Kopidlna) s představou, že mu navrátíme vzpomínku na zdejšího hudebního skladatele. Při odkrývání starých stropů našel manžel František starou zaletovanou pozinkovanou skříňku, které v zápalu práce nevěnoval patřičnou pozornost. Krabičku odhodil mezi nářadí. Po dvou letech se mu dostala záhadná skříňka opět do rukou. Něco v ní zarachotilo. Vzal nůžky na plech a truhličku opatrně otevřel. Nestačil se divit, kolik věcí se do tak malé krabičky vešlo. Bylo tam ukryto poselství z roku 1931. Postupně jsme z krabičky vytahovali pečlivě složený plakát k odhalení pamětní desky Františka Hilmaru, výtisk týdeníku *Krkonoš* a *Hlas našeho venkova*, brožuru o Občanské záložně v Kopidlně z roku 1924, fotografie tehdejších majitelů domku, drobné mince, pohled města Kopidlna, a hlavně průvodní dopis od Jindřicha Severy, který začíná těmito slovy:

„Pamětní spis

Bylo mi jako kronikáři města uloženo, abych zcela stručně podal tuto nástin: „Jak došlo k odhalení této desky“. Již roku 1929 při závěrečné schůzi korporací na odhalení desky Tomáši Svobodovi (15. IX. u cukrovaru) navrhol jsem, aby čistého výtěžku Kč 777,- bylo použito jako základu na zřízení desky Františku Hilmarovi v r. 1931. Před rokem v předpo-

radě korporací k oslavě 28. října naznačil jsem též pořad slavnosti při odhalení desky Hilmarovy proto, aby dostatek času byl k důstojné slavnosti.“

Dále píše, jak bylo složité uskutečnit tento záměr, neboť v té době panovaly nepříznivé poměry, došlo k rozpuštění obecního zastupitelstva a k rozchodu osvětové komise. Do celé záležitosti se vložil pan řídící Straka z Drahoraz, který napsal pietní článek do *Krakonoše* a apeloval na studentský spolek *Hilmar*, který pisatel dopisu již před tím požádal o pomoc. Na celé akci se dále podíleli pánové V. Kelbich, R. Vohnout a kandidáti profesury Rautenkranc, Severa a Holý. Hilmarův domek byl před slavnostní akcí majitelem opraven za přispění zdejšího cukrovaru pana Rautenkrance st. a protějšího souseda Hrdiny.

Dopis končí slovy: „Doklady připojené zádíváme pro Vás a časy budoucí s přáním, aby žil duch Hilmarův stále a dále v Kopidlně. Buď mu paměť věčná!“

Psáno v Kopidlně v den výročí 50. úmrtí 1. října 1931.

Jindřich Severa“

Na konci dopisu je razítko Ředitelství měšťanské školy chlapecké a dívčí v Kopidlně. Při dalším bádání se dozvídáme, že Jindřich Severa byl zdejší učitel a ředitel školy.

Nález jsme otevřeli v době, kdy naše dcera Darina právě zpracovávala bakalářskou práci na téma *Význam Františka Matěje Hilmarova jako hudebníka a pedagoga* a já trávila mnoho času bádáním o Františku Hilmarovi ve Státním okresním archivu v Jičíně. Úplně nás zamrazilo. Byla to náhoda, nebo hra osudu? Takový poklad! Zvlášť významný pro naši rodinu. „Co s ním nyní uděláme?“

ptali jsme se navzájem. Darinka zatelefonovala svému profesorovi PhDr. Stanislavu Bohadlovi, CSc., odborníku na dějiny hudby. Pan profesor byl velice nadšený a říkal, ať nález zahrne do své práce a do vykonání obhajoby bakalářské práce tyto skutečnosti nikde nezveřejňuje. Byl to výborný materiál k další badatelské činnosti.

Po prozkoumání celého nálezu se nabízel otázka, kdo všechno vlastnil Hilmarův domek po smrti manželů Prokešových, kteří zde pamětní schránku ukryli. Evidence Katastrálního úřadu v Hradci Králové eviduje mnoho dalších majitelů, ale nikdo z nich „hudební poklad“ neobjevil. Myslím, že čekal na někoho, kdo ho opravdu ocení, kdo se bude věnovat hudbě a pedagogické profesi stejně jako František Matěj Hilmar. Kdo bude nadále ctít jeho památku a šířit jeho odkaz.

Příště vám blíže představím další nalezené archiválie.

Alena Stránská

Výzva

Rádi bychom vás vyzvali ke spolupráci v badatelské činnosti týkající se Františka Hilmarova. Pokud jsou vám známy zde zmíněné osoby z poselství, jako byl Jindřich Severa, manželé Prokešovi, soused Hrdina, V. Kelbich, R. Vohnout, Rautenkranc či pan Holý, nebo máte doma starou fotografii Hilmarova domku nebo fotografii z muzea v Hilmarově domku, prosíme o doručení do Kulturního a vzdělávacího centra v Kopidlně. Moc děkujeme.

Hodiny opět šlapou

V srpnu letošního roku došlo k opakované opravě venkovních hodin na budově městského úřadu. Hodiny byly opraveny, ale bohužel činnost strojku vydržela pouze deset dní a musela se oprava opakovat. Tentokrát už s výměnou hodinového strojku. Od té doby opět hodiny bez problémů fungují.

Jaroslav Mikule

Zimák má nová okna a dveře

V květnu letošního roku firma PFT z Jičína vybourala stará špaletová okna a dveře budovy bývalého zimního stadionu v Kopidlně a následně instalovala nová okenní a dveřní výplně. Pracovníci našeho místního hospodářství provedli veškeré zednické práce na začišťení, dozvězení špalet a instalaci parapetů. To zabralo přibližně měsíc práce.

Jaroslav Mikule

Kopidlenská vlajka pod Eiffelovkou

Naši letečtí modeláři slyšeli českou hymnu na mistrovství světa

Na první víkend v červnu (3.–4. 6. 2023) bylo naplánováno soustředění juniorské reprezentace F1A, F1B, které pořádal náš klub. Místo konání bylo na letišti v Hořicích, kde nám vždy vycházejí vstříc. A to jak místní aeroklub, tak i zemědělské družstvo Dobrá Voda. Plocha byla vzorně posekaná a seno shrabané a odvezené. V sobotu před devátou hodinou se začali sjíždět účastníci soustředění. Po krátkém přivítání bylo soustředění oficiálně zahájeno. Krásné, slunečné počasí, jen vítr okolo čtyř m/s foukal přímo na vzletovou a přistávací dráhu. Na přípravu modelů a zkušební starty to nevadilo. Patrik Švorc i Honza Zajíc ladili své modely pod dohledem otců, pomáhali a radili se s ostatními účastníky soustředění. Večer jsme probrali taktiku létání na ME a došlo i na povídání historek z létání. V neděli ráno jsme vstali brzy a v 5:30 hodin už jsme byli na letové ploše, abychom stihli rozletové lety, než začne provoz na letišti. Sice krásně vycházelo sluníčko, ale vítr asi tři m/s foukal téměř na hangáry. Přesto jsme zvládli čtyřminutové lety a asi deset startů, než na letišti začal provoz. Potom každý podle svého ještě trénoval a ladil své modely. K poledni slunce již zase páliło. Probrali jsme ještě potřebné věci k výjezdu do Francie a pomalu jsme balili. Chvilku po dvanácté bylo soustředění oficiálně ukončeno.

Následující víkend (10.–11. 6. 2023) se účastnil Jan Zajíc Světového poháru v Srbsku. Vyrázili jsme již v pátek ráno. Cesta ubíhala dobře, na hranicích žádné zdržení, tak jsme jeli nejdříve trénovat. Přivítalo nás teplé a vlhké počasí, ale také spousta komárů. V sobotu to bylo stejné. Honzovi zalétávaly modely asi kilometr a půl daleko, kde byly kaluže a mokřady s ještě větší spoustou komárů. Nedařilo se, jak by Honza chtěl. Prodloužené, čtyřminutové maximum se nepodařilo ulétnout. Nakonec z toho bylo desáté místo. Zakoupili jsme zbývající komponenty k novému připravovanému modelu a odjžděli domů.

Doma jsme do konce července dokončili model a zalétali až těsně před odjezdem na ME. Letos jsme si na cestu zapůjčili od Svazu modelářů ČR služební automobil Opel Vivaro. Společně Zajícovi a Švorcovi odjžděli v pondělí 7. 8. 2023 v 14:00 hodin směr Moncontour do Francie. Cesta probíhala v poklidu a v 7:00 hodin jsme zaparkovali na letišti v Noizé. Tam se pořádal závod světového poháru v kategorii F1A. Začátek byl v 7:30 a létal Jan Zajíc. Sedm kol s přestávkou na oběd, konec základní soutěže v šest večer. Létali již také naši čeští kolegové senioři. Na medailová místa to nestačilo. Honza Zajíc skončil v polovině. Středa soutěžní den pro katego-

rii F1B, létal Patrik Švorc. Program je stejný jako v úterý. Patrik se do rozletu nedostal, ale obsadil krásné páté místo mezi juniory. Čtvrtek opět soutěžní den pro Honzu Zajíce v kategorii F1A. Opět pár vteřinek chybělo, ale ponaučil se z předchozího dne a létání bylo jistější a opatrnější. V pátek jsme přejížděli do společného ubytování se seniory a celou českou výpravou.

Skončily světové poháry a začínalo MS a ME (na jiném letišti než světové poháry). Letos poprvé bylo vyhlášeno současně Mistrovství světa seniorů a Mistrovství Evropy juniorů na jednom místě. Večer se konala registrace týmů. V sobotu jsme si trošku přispali a dopoledne věnovali prohlídce městečka. Odpoledne se konal zahajovací ceremoniál v Moncontouru. Hezký průvod

městem s alegorickými vozy a hudbou. V neděli byla naplánována přejímka modelů. Pro naše týmy v půl deváté ráno ve sportovní hale. Po úspěšné prohlídce jeli junioři trénovat a též část seniorů. Ostatní jeli odpočívat a psychicky se soustředit na nadcházející soutěžní den. Trénink se trochu protáhl a my přijeli hladoví na hotel. To už odjžděl team manažer na mítink. Večer následovala porada, protože v pondělí byl první soutěžní den pro seniory v kategorii F1A. Trenér přijel z mítinku mírně rozladěn, protože pořadatelé neměli vše připravené. Každý den byl začátek v osm hodin, čtyři kola, přestávka a potom tři kola a pak někdy rozlet. Rozdělení na startoviště nebylo připravené. Senioři

si určili pořadí, jak budou chodit na start. Potom se domluvilo, kdo komu bude chodit pro model, a šli jsme spát. Budíček brzy ráno, abychom byli v sedm na ploše a připravili se. Junioři měli nakázán klidový režim, přípravu na jejich soutěžní den v úterý. Na to dohlížela Vladka Švorcová. Soutěžící si připravovali modely, ostatní pomáhali a stavěli stanový přístřešek proti slunci či případnému dešti. Čtyři sta metrů dlouhá startovní čára, 80 časoměřičů a 114 soutěžících z 39 zemí začalo létat o titul mistra světa. Naši dva postoupili do rozletu a obsadili 5. místo, 11. místo, další byl 71. a slečna 61. V družstvech obsadili 7. místo. Na hotel jsme se dostali kolem třicet hodin.

Úterý – soutěžní den juniorů kategorie F1A, tentokrát Mistrovství Evropy. Časový harmonogram stejný. Startovní čára „jen 130 metrů“. Třicet sedm soutěžících ze 13 zemí zahájilo boj o titul mistra Evropy. Soutěžili Jan Zajíc, Vojta a Anička Kornhöferovi. Kritické a zásadní bylo druhé kolo, kdy Honza ztratil téměř minutu, když jeho model po dvou minutách vylétl ze stoupavého proudu. Vojta vypuštěním přetáhl model do velké zatáčky a museli použít RC deter, aby se model nerozbil, a s dvaceti sekundami se nevyhrává. Anička letěla maximum. V dalších kolech jednou Honzovi a dvakrát Aničce pár vteřinek chybělo, ale to by nebylo tak špatné. Snad počáteční nervozita a také trochu nezkušenost způsobily, že jsme na lepší umístění nedosáhli. Honza skončil na 25. místě, Anička 28. místo a Vojta 34. místo. Ve družstvech skončili na 7. místě.

Ve středu nanovo, létali senioři kategorie F1B. Patrik volno, protože létal další den. Kluci byli nervózní, ale až na dvě malá zaváhání, která dopadla dobře, nalétali v základní soutěži samá maxima. Potěšující bylo, že to do-

Juniorští reprezentanti. Zleva: Jan Zajíc, Anička Kornhöferová, Vojta Kornhöfer, Patrik Švorc.

kázaly jen dva další týmy – Austrálie a USA. Nervozita stoupala – jaký vzít model a jak ho seřadit. Letělo se rovnou na osm minut. Nakonec naši vybojovali poprvé v historii v družstvech v kategorii F1B ZLATO. Pořadí v jednotlivcích – nevdechné 4. místo (jen o 3 sekundy), 18. místo a 21. místo. Opět teprve před půlnocí na hotelu. Na slavení nebyl čas, ráno brzy opět na letišti. Létal Patrik kategorie F1B – Mistrovství Evropy. Létalo 24 juniorů z 9 zemí. Patrikovi a jeho poradcům se jednou nepodařilo odhadnout stoupavý proud a v jednom letu chybělo pár sekund. Nakonec obsadil 15. místo a v družstvech také sedmý.

V pátek se létala kategorie F1C. Jsou to

modely s pístovým motorem. Pro nás jediný den volna, který jsme vyplnili výletem do přístavního města La Rochelle. Navštívili jsme obří mořské akvárium, prošli přístavem, viděli odliv a příliv, vykoupli se v Atlantiku a také se dobře najedli v restauraci. Večer na hotelu se konala malá oslava mistrů světa.

V sobotu jsme balili a plánovali cestu zpět. Odpoledne bylo slavnostní vyhlášení vítězů. Je velmi milé slyšet českou hymnu na mistrovství světa a jsme rádi, že jsme byli u toho. Mimo jiné ocenili také nejstaršího účastníka mistrovství, kterému bylo neuvěřitelných 92 let. Potom jsme dobalili a šli se vyspat před náročnou cestou.

V neděli ráno, dle plánu, v 5:00 hodin jsme vyrazili směr Paříž, kde jsme měli v plánu zhlédnout Eiffelovu věž. Auto jsme zaparkovali nedaleko letiště Orly. Dále jsme, trochu více mimo plán, cestovali tramvají, autobusem a metrem, ale zadařilo se. Malá, hodinová fronta před vstupem, ale po poledni už jsme koukali na Seinu a Paříž z třetího nadzemního podlaží Eiffelovy věže. Potom procházka po parku, přes most k fontáně a pomalu zpět k autu. V šest večer jsme odjžděli a ráno v šest míjeli dopravní značku KOPIDLNO. Šťastný návrat domů a najeto bezmála čtyři tisíce kilometrů.

Ještě bychom chtěli poděkovat za zapůjčení vlajky a velkou podporu od města Kopidlno. Děkujeme též za trička a mikiny, které nám pro mistrovství věnoval náš kamarád Ondra Parpel. Svazu modelářů děkujeme za poskytnutí automobilu i finanční podporu. Všem ostatním, rodinám, kamarádům a příznivcům také děkujeme. Dále nás čekají další závody a snad i výlety, ale o tom zas někdy příště.

František Zajíc

Kopidlenská výprava na ME před slavnostním zahájením.

Celá česká výprava na MS a ME.

Na Autoturistickou orientační soutěž vyjelo 11 posádek

11. ročník Autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti pořádá Auto klub Kopidlno v sobotu 9. září 2023. Přípravy začaly už po skončení 10. ročníku a pokračovaly až do soboty dopoledne. Posádky se začaly sjíždět již před desátou hodinou dopoledne. Ihned po prezentaci, která začala v deset hodin, čekalo na soutěžící plnění úkolů. Jízda zručnosti, slalom s míčkem na půlmetrové lžici, hod koulí do pneumatiky, hra kostky jsou vrženy, hod kroužky na tyčky, kuželky mólky, střelba ze vzduchovky a kvíz. V 11:30 hodin proběhlo zahájení a rozprava s účastníky. V letošním roce jsme na startu přivítali 11 posádek, a to z Kolína, Kopidlno, Lázní Bělohradu, Nymburka, Prahy a ze Smilovic. Počet členů posádky nebyl omezen. Ve 12:00 odstartovala první posádka a každé dvě minuty další.

Jelo se podle itineráře psaného, šipkového, slepé mapy a podle bodů v mapě. Délka tratě byla 31,7 km, čas na projetí tratě

a POMZ (pěší orientační mikrozávod) byl 140 minut. Jelo se z Auto klubu Kopidlno přes Mlýnec, kde měli soutěžící za úkol zapsat do JV (jízdní výkaz) název rybníka, kolem kterého jeli (ZRCADLO). Pokračovali směrem na Rožďalovice, ale před nimi zastavili na parkovišti u Studánky a odtud začínal POMZ. Hned tady plnili první úkol, přechod po špalcích a děti navíc prolézaly skrz oka z lan, která zde jsou. Dostali mapku naučné stezky Holské rybníky a zadání otázek, které museli rozšířovat pomocí infotabulí rozmístěných na celé stezce. Po rozluštění na konci POMZ našli ukrytý poklad, který si vyzvedli na ostrově před cílem. Po ukázání pokladu kontrole obdrželi dvě sušenky a dvě lahvičky s vodou na osvěžení. Poté nasadili do auta a pokračovali v etapě. V Rožďalovicích měli za úkol opsat letopočet z městského úřadu (MCCCXL) arabskými číslicemi (1340). Pak projeli ulicemi Tyršova, Spojovací, Čsl. legií do ulice Polní, aby na konci ulice odboči-

li na Podlužany. Zde odbočili na Ledečky, kde na kraji obce odbočili na Nové Zámky. Odtud pokračovali směrem na Deblice a Dymokury, a to již podle slepé mapy, kterou si pomocí pauzovacího papíru přenesli do reálné mapy. Cestou měli vlakovou zastávku SVÍDNICE, což měli také napsat do JV. Na začátku Dymokur odbočili vpravo, aby projeli ulicí Revoluční k bývalému pivovaru. Zde si udělali malé kolečko doprava, přes ulice 1. máje a Družstevní zpět do Revoluční. Tentokrát odbočili vlevo a pokračovali do ulice Poděbradská. Z ní odbočili vlevo k silnici I/32 a zde opět vlevo směr Jičín. Před lesem je vpravo rybník (PUSTÝ), jehož název měli zapsat do JV. V lese před Nouzovem měli projet parkoviště. Projeli Nouzov a Budčeves, kde měli za úkol zapsat do JV název firmy, název je vlevo od silnice na domě velkým písmem (AVEFLOR), a pak již do cíle v areálu auto

Výsledková listina

start. číslo	příjmení a jméno	bydliště	JZ 1	kvíz	hry	JZ 2	ETAPA			POMZ					TB celkem	pořadí
							ČK	SPK	otázky	SPK	lov ryb	plavba lodí	otázky naučná stezka	úkoly		
7	Marvan Jakub Marvanová Andrejka	Nymburk	84	20	211	75	0	0	0	0	15	84	0	15	504	1.
11	Mencl Miloš Mencl Matyáš	Kopidlno	94	30	230	69	0	100	0	0	0	94	0	0	617	2.
10	Gottwald Vít Gottwaldová Lenka	Praha 4 – Krč	92	30	187	89	30	100	50	0	10	114	0	0	702	3.
1	Zajíc František Zajíc Jan	Kopidlno	116	40	180	82	0	400	50	0	5	116	0	0	989	4.
9	Matoušek Martin Matoušek Teodor	Smilovice	160	60	330	92	55	300	0	0	5	116	0	0	1118	5.
8	Jakubcová Nikola Matoušková Emily	Smilovice	135	90	312	137	70	300	0	0	15	248	0	0	1307	6.
4	Šulcová Pavla Studníčková Ellen	Kolín	98	10	314	130	0	600	50	0	10	134	50	0	1396	7.
3	Matoušek Roman Matoušková Anna Lenka	Pěčín	145	30	216	87	200	600	0	0	10	119	0	0	1407	8.
2	Zárybnický Radek Zárybnická Hana	Lázně Bělohrad	111	30	253	98	0	920	0	500	15	133	0	0	2060	9.
5	Edr Václav Edr Jonáš	Lázně Bělohrad	96	50	229	81	5	920	0	600	20	117	0	0	2118	10.
6	Janáček Jaroslav Machačková Natálie	Kopidlno	77	40	283	73	0	600	50	600	10	400	0	0	2133	11.

Zkratky: JZ = jízda zručnosti, ČK = časová kontrola, SPK = samoobslužná průjezdní/průchozí kontrola, TB = trestné body

klubu. Cestou byly po trati umístěny cedule, tzv. samoobslužné průjezdní kontroly (SPK). Písmena na nich umístěná v levém horním rohu zapisovaly posádky do jízdního výkazu.

Po dojetí do cíle absolvovaly ještě jednou jízdu zručnosti a pak už se počítaly výsledky. Poslední posádka dorazila před patnáctou hodinou. Ještě před vyhlášením výsledku pořádal v areálu Leteckomodelářský klub Kopidlno drakiádu, které se zúčastnili i naši soutěžící. Škoda jen, že odpoledne zeslábl vítr.

Výsledky se vyhlásily v 15:30 hodin. Prvních pět posádek obdrželo pohár a věcné ceny. Všechny posádky dostaly upomínkové předměty, diplom a výsledkovou listinu. Poslední posádka dostala ještě cenu útěchy a malý pohárek. Po vyhlášení vítězů následovala volná zábava a létání s draky.

Touto cestou děkujeme všem členům, kteří se na celé akci podíleli. Hlavně pak našim příznivcům, kteří nám pomohli při zajištění zdárného průběhu celé akce.

Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme tuto soutěž mohli uskutečnit. Jsou to: Adamcová Iveta železářství Kopidlno, Autocentrum Boura Činěves, Autoškola Mojmir Hloušek Kopidlno, Aveflor Budčevy, Benko Kopidlno, COMTEX, s. r. o., Libáň, „Hodinový manžel“ Pavlíček Zdeněk Jičín, Mahulík Pavel Podlahářství Káraný, město Kopidlno, Otevřené zahrady Jičínka,

RS WORKS Chotěšice a Slavíková Hana prodejna průmyslového zboží Kopidlno. Ještě jednou všem moc děkujeme. Bez jejich pomoci by se nám těžko podařilo takovou akci uspořádat.

Příští, XII. ročník soutěže by se podle předpokladů mohl uskutečnit 7. září 2024. Na termín této akce budete včas upozorněni. Sledujte webové stránky www.akkopidlno.cz a facebook Auto klubu Kopidlno (www.facebook.com/AKKopidlno).

Jan Gottwald

Můj pohled na svět

Svět je krásný, kde všechno má svůj řád. Všechno navazuje v přírodě na sebe, živočichové musí mít ke svému životu rostlinstvo, to musí mít pro svůj růst vodu a sluneční energii. Vše se vzájemně doplňuje a podporuje, z lidského pohledu by se dalo říci, že je to zázrak. Z vyššího pohledu zázraky neexistují. Ale celý ten nadlidský koloběh přírody vytvořil nadlidský duch neboli Bůh. Kdo se umí duchovně propojit s Bohem, ten zjistí, že Bůh si to zde hlídá a kontroluje a že je milý a laskavý.

Já vidím Boha jako lásku, přátelství a pokoru. My lidé jsme nadřazení nad ostatní živočichy. Máme mozek a měli bychom se snažit, hlavně prací, současnou přírodu udržovat a zdokonalovat. Musíme to však dělat za pomoci Boha, neb on je rádce našeho konání. Tudiž platí vždy nějaké zákonitosti. Kdo umí využít boží podporu ve svém životě, dokáže velké věci. V dřívější době to byl například Tomáš Baťa, který svými schopnostmi se dostal do celého světa a své dělníky měl vždy jako spolupracující. V nedávné době to byl Ing. František Čuba, vystudovaný zemědělec, který se dostal přes organizovanou zemědělskou velkovýrobu do velké části světa. Jeho zaměstnanci žili pokrokovým způsobem.

Z těchto příkladů vidíme, že lidé musí mít vedení, aby společnost fungovala. V dřívější době, kdy většina lidí byla věřících, měli lidé v sobě lásku a přátelství, to je podporovalo jak v práci, tak v celém životě. Já jsem tu pohodovou dobu zažil. Když po válce začala nová doba, tak lidé čekali, že to bude pokračovat, nastala však velká změna. Komunisté začali uplatňovat svůj mozek bez boží podpory a nadělali mnoho neomluvitelných škod (i když mají v původním programu spravedlnost). Tím však, že měli lidé nějaké vedení, se mnoho vybudovalo. Světově byla i snaha o mír mezi východem a západem. Vystudovaný zemědělec Michail Gorbačov, vedoucí tajemník Sovětského svazu, se sešel s americkým prezidentem Ronaldem Reaganem, aby jednali o míru ve světě, aby svět byl bez válek.

Když pak nastala doba po roce 1989, tak se čekalo na pohodový život, ale postupně začínaly problémy. Zapomnělo se na Boha a ani žádné spravedlivé vedení nemohlo nastat. Každý má svou pravdu, nastává chaos a úpadek lidství. Myslím si, že někteří lidé klesli na úroveň zvířat. Naši představitelé vidí budoucnost v budování moci pomocí síly – zbrojení, což je konec božího blahobytu.

Antonín Erben

Turnaj v malé kopané: domácí tým obsadil 3. místo

TJ Sokol Kopidlno, oddíl nohejbalu, uspořádal 1. 7. na travnatém hřišti sokolovny již druhý ročník turnaje v malé kopané. Letos byl turnaj plně obsazen při účasti osmi týmů. Lehce po deváté hodině se začaly hrát zápasy ve dvou skupinách a konec posledního zápasu ve skupinách byl přibližně kolem 13 hodin. Z každé skupiny postoupily z první příčky týmy JBMNT a Young Boys rovnou do semifinále. Ostatní týmy se dle umístění rozepsaly do pavouka, kde bojovaly o další postup. Turnaj nabídl zajímavá fotbalová utkání plná emocí. Napínavý finálový duel musel rozhodnout až penaltový rozstřel. Celkovým vítězem se stal tým Young Boys, domácí tým JBMNT obsadil hezké 3. místo. Nejlepším hráčem turnaje se stal Matěj Malý z týmu Young Boys, nejlepším gólmánem se stal Vladimír Ulrych z týmu Topguns a nejlepším střelcem se stal Ondřej Černovský z týmu JBMNT. Všechna utkání zkušeně odřídila dvojice rozhodčích pan Kempes a pan Novotný. Poháry pro vítěze věnovalo město Kopidlno a vítězům je předal osobně pan starosta Žižka. Na akci se též finančním příspěvkem podílela v rámci propagace MAS Otevřené zahrady Jičinska. Všem patří za vydařený turnaj velký dík.

Finální umístění: 1. místo – Young Boys, 2. místo – Topguns, 3. místo – JBMNT, 4. místo – Cholenice, 5. místo – Roždalky, 6. místo – Údrnice, 7. místo – Poštáři, 8. místo – Traktor/Vidlákov

Za TJ Sokol Kopidlno Michal Novák

Radost z vítězství.

Vítězné družstvo Young Boys.

Vyhlášení vítězů.

Odměny pro vítěze.

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlno | ročník 28 | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kopidlenskelisty@kopidlno.cz | redakční rada: Michaela Havelková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 29. 9. 2023 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 6. 11. 2023 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.